

**emperyalizme
sosyal-emperyalizme
ve
her türlü gericiliğe
karşı**

MÜCADELE

ALMANYA TÜRKİYELİ İŞÇİLER FEDERASYONU

(ATİF)

YAYIN ORGANI

MASRAFI: 1 D. MARK

DEVRİMCİ ARKADAŞIMIZ KATİP SALTAN'IN KANI YERDE KALMAYACAK FAŞİSTLER DÖKTÜKLERİ KANDA BOĞULACAKTIR!

Kana susamış, kudurmuş faşist cellatlar, faşist cinayetlerine bir yenisini daha eklediler. Türkiye halkının kurtuluşu için devrim mücadelesinde aktif olarak yerini almış, ATÖF üyesi Aachen öğrenci derneğinin üyesi Katip Saltan arkadaşımız bozıtler tarafından hunharca katledildi.

Arkadaşımız Katip, faşizme karşı olan kinini faşistlere karşı örgütlü mücadelede ye dönüştürmüş, yurtdışındaki öğrencilerin tek demokratik kitle örgütü olan ATÖF saflarında yerini alarak Demokratik Halk Devrimi mücadelesine elinden geldiğince katkıda bulunmuş yiğit bir devrimciydi. Onun bu nitelikleri faşistlerin nefretinin üzerinde toplaması için yeterliydi. Faşistler onu katlederek, sayısız cinayetlerine bir yenisini daha ekleyerek Türkiye halkının devrim mücadelesini engelleyebileceklerini hayal ettiler.

Bu faşist cinayet şöyle ortaya çıktı: Katip Saltan 19 Ağustos'tan sonra 2 gün derneğe gelmedi. Merak edip evine ziyaret giden arkadaşları, onun cesetiyle karşılaştilar. Arkadaşımız, eli, kolu, ağız bağı, vücudunda işkence izleri ve 27 yerinden bıçaklanmış olarak bulundu. Daha sonra olayla ilgilenen polis canileri ele verecek hiç bir delil bulamadı. Delil olmamasına rağmen bu cinayeti kimlerin işlediği ortadadır. Faşistler, Türkiye'de devrimcileri katletmede uyguladıkları metodu burada da uygulamışlardır. Arkadaşımız işkenceyle, bıçaklanarak hunharca katledilmiştir.

Faşistlerin bu cinayeti işleme amaçları açıktır. Onlar Türkiye devrimini gerçekleştirmek için kararlı adımlarla ilerleyen, hiç bir şeyden korkmayan, yılmayan devrimcileri saf dışı bırakmak böylece devrim mücadelesine atılan ve sayıları gün geçtikçe artan emekçi kitleleri

engellemek istemektedirler. Kitleleri korkutmak istemektedirler. Ama bütün bu çabalar nafiledir. Türkiye halkı devrim mücadelesi için nice yiğitler yetiştirmiştir ve yetiştirecektir. O yiğit, kararlı evlatlar ki; asılmak üzere darağaçlarına yollanmakla, işkence tezgahlarında faşist cellatların bıçaklarıyla bile yılmamışlardır.

Faşist caniler şunu iyi bilsinler ki; arkadaşımızın katledilmesiyle faşizme karşı olan kinimiz daha da bilmmiştir. Mücadelemiz durmayacak daha geniş kitlelere malolacaktır.

Katip Saltan arkadaşın kani yerde kalmayacak! Faşist canilerden hesap sorulacaktır!

Yaşasın ATİF, ATÖF(TÖK/YD) saflarında emperyalizme, faşizme karşı örgütlü mücadelede!

H. Demirbaş

Fatsa'da hakim sınıflar halka saldırdı

Çorum'daki faşist katliamın hemen ardından hakim sınıfların boyalı basını, Fatsa'ya saldırı için kamuoyu yaratma işine girişti. Günlerce yapılan yayınlarla, Fatsa'da devlet gücünün olmadığı, bu raya pasaportla girilip çıkıldığı yalanları yayıldı. Günlerce Fatsa'nın etrafının askeri birliklerle "nokta operasyonu" adı altında nasıl sarıldığı reklam edildi.

Sonunda bir gecede Fatsa'nın tüm mahalleleri taranarak, 400 ün üstünde Fatsa'lı gözaltına alındı. Gözaltına almada polise ve ordu birliklerine, yüzleri maskeli şahıslar yol gösterdiler. Bunların çeşitli suçlardan aranan "ülkücü"ler yani MHP li faşistler olduğu daha sonra ortaya çıktı.

Hakim sınıfların boyalı basını, ordunun büyük bir operasyonla gerçekleştirdiği bu olayı, Fatsa'nın komünist militanların elinden kurtarılması olarak tanıttı.

Gerçekte ise olan neydi? Fatsa'da belediye seçimlerinde seçime bağımsız olarak katılan bir devrimci iki büyük partiden daha fazla oylarak belediye başkanı olmuştu. Belediye hizmetleri için halk komiteleri kurulmuş, Fatsa halkının bazı derdlerinin çözümü için bazı adımlar atılmıştı. Devrimcilerin bu çalışması, Fatsa'da hakim sınıf partilerinin, bu arada MHP li faşistlerin etkisini silip süpürmüştü. İşte hakim sınıfları rahatsız eden bu idi. Bu durum ortadan kaldırılması için Fatsa operasyonu gerçekleştirildi.

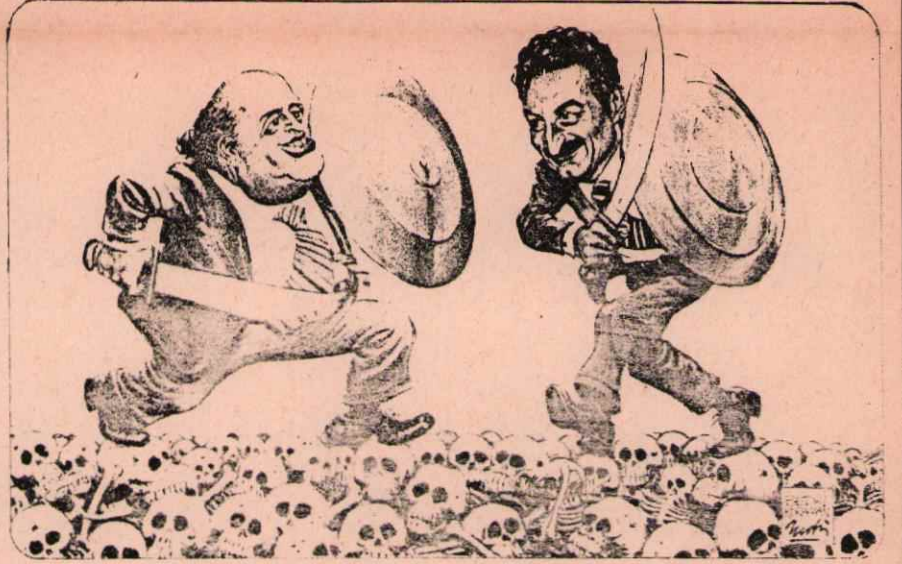
Hakim sınıfların Fatsa operasyonu, halk karşı girişilmiş büyük bir saldırı hareketidir. Hakim sınıfların kendi kanunlarını gerektiğinde nasıl çiğnediklerini gösteren; halk için tek kurtuluşun Demokratik Halk Devrimi olduğunu, bu düzenin çerçevesi içinde hiç bir çözüm olmadığını gösteren bir örnektir.

L. Karabakır

HALK İÇİN TEK KURTULUŞ YOLU DEMOKRATİK HALK DEVRİMİDİR

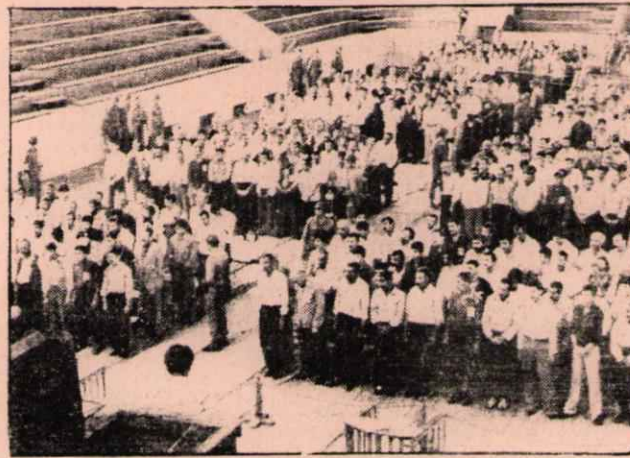
Hakim sınıflar arasında süren iktidar dalaşması geçen ay içinde yeni boyutlara ulaştı. Önce Çarşayangil'in daveti üzerine yan yana gelip görüşen Demirel ve Ecevit bir takım kanunların Meclisten geçirilmesi için anlaştilar. Bu kanunlar "anarşi yasaları" adı altında anılan, sıkıyönetimin, askeri mahkemelerin, polis, valilerin yetkilerini artıran kanunlardır. Hakim sınıfların çetilli sözcüleri Demirel-Ecevit görüşmesini "hayırlı bir diyalogun başlangıcı" olarak selamlayıp, bunun sürmesi gerektiği yönünde görüşler belirttiler. Ancak anlaşmanın şimdilik yalnızca sınırlı kalacağı, görüşmenin ardından gelişen olaylarla kendini gösterdi.

Devamı 11. sayfada

YEDİKLERİ İNSAN ETİ, İÇTİKLERİ KAN OLMUŞTUR!

MARAŞ KATLIAMININ SORUMLUSU KOMPRADOR PATRON-AĞA DEVLETİDİR

835 sanıklı "Kahraman Maraş Toplumsal Ölümleri Davası" Ağustos ayı içinde sonuçlandı. 109 u idam talebi ile yargılanmakta olan 411 sanık beraat etti. 37 sanık idam cezasına çarptırıldı. İdam ce

zaslarından 14 ü ömür boyu hapis cezasına biri 20 yıl hapse çevrildi. 304 kişi 5 ile 24 yıl arasında değişen çeşitli hapis cezalarına çarptırıldılar.

Kahraman Maraş katliamının bir numaralı sanığı olan; olayların başlamasında baş rolü oynayan, provokasyonu gerçekleştiren bir sinemaya bomba yerleştiren Ökkeş Kenger, sıkıyönetim mahkemesi tarafından 'suçsuz' görülerek serbest bırakıldı.

Hakim sınıflar için böylece "Kahraman Maraş Davası Dosyası" kapanmış oldu. Onlar, kendi kurdukları mahkemelerinde "adalet" dağıtarak, kendilerine göre "suçlu"ları cezalandırdılar. "Suçsuz"ları serbest bıraktılar.

Ama onlar için kapanan bu dosya, halkımız için kapanmamıştır. Kahraman Maraş'ta olanlar hakim sınıfların bizi inandırmaya çalıştığı gibi bir Alevi-Sünni kavgası değildir. Olan kavga, ezilenlerin, sömürülenlerin; ezenlere ve sömürülenlere karşı kavgası, sınıf kavgasıdır.

Devamı 6. sayfada

ATİF YASAKLANAMAZ!

4. ENTERNASYONAL GENÇLİK KAMPI DÜNYA DEVRİMİNE DEĞİL EMPERYALİZME HİZMET ETTİ

"4. Enternasyonal Gençlik Kampı" B.Almanya'da 19.7. - 3.8.1980 tarihleri arasında Tiergarten'de yapıldı. Kampı düzenleyenler her zaman olduğu gibi bir çağrı yayınlamak, kampın anti-emperyalist anti-faşist olduğunu ve "halkların dayanışma ve dostluğunu güçlendirmeye hizmet edeceğini ilan ettiler. Kampın aynı zaman da "dünya görüşü ne olursa olsun, hangi örgüte ait olursa olsunlar, tüm gençleri kampa katılmaya çağırıyordu. Tek şart "gençliğin haklarını savunmak".

Bu çağrıyı yapan başta KPD (Almanya Komünist Partisi - eski KPD/ML, Almanya Komünist Partisi/Marksist Leninist) ve diğer revizyonist teşkilatların geçen seneki pratiğini İspanya'da görenler bu seneki çağrının ne denli samimi olduğunu anlamakta zorluk çekmezler. Nitekim bu senede böyle bir çağrı yapmalarına karşın kampa ATİF (Almanya Türkiyeliler Federasyonu), ATÖF (Almanya Türkiyeliler Öğrenciler Federasyonu), PARTİZAN sempati-zanlarını örgüt adına içeri almamışlardır. Aynı zamanda Devrimci Halkın Birliği ve Devrimci Halkın Yolu'nda kampa örgüt adına girememiştir. Kişi adına içeri giren ATİF (Almanya Türkiyeliler Federasyonu), ATÖF (Almanya Türkiyeliler Öğrenciler Federasyonu), PARTİZAN sempati-zanlarına içeride yazılı ve sözlü propaganda yapmaları yasaklandı. Kamp yönetiminin ATİF, ATÖF, PARTİZAN sempati-zanlarına yapmış oldukları baskıları ve kampın ne derece anti-faşist anti-emperyalist olduğunu ilerde anlatacağız. İlk önce kampın siyasi platformu olan "çağrı"yı eleştireceğiz. Çünkü kampa olanlar kampın platformundan kaynaklanmaktadır.

KAMPIN SİYASİ PLATFORMU:

Kampın siyasi platformu olan "çağrı" ekonomizmin ve reformizmin bir belgesidir. Bu çağrıda bir çok talepler alt alta sıralanmaktadır. "Çocukların vahşice sömürülmesi ve ezilmesi son! Faşist, gerici ve militarist eğitime son! Her genç için kalifiye bir meslek eğitimi ve her genç iş yeri- Kızların horlanmasına son. Eşit işe eşit ücret!"

Eğer bu talepler kısmen kısa süreli bu düzen içerisinde çözüle bile, işçilerin ve gençliğin durumunun kökten ancak devrim yoluyla değişebileceğinin propaganda yapmayan bir siyaset, ekonomizmin batağına batmıştır. Platformunda yaptığı budur. Kurtuluşun devrimle olabileceğinden tek bir kelime bahsedilmemektedir. Bununla ötesinde çağrının temel talebini "Biz özgürlük ve demokrasi içinde mutlu yaşamak hakkı istiyoruz" teşkil etmektedir. Yani gençliğe emperyalizm, kom-prador kapitalizm ve toprak ağalarının düzeni içinde böyle bir hayatın mümkün olabileceği düşüncesini vermektedirler. Bu revizyonist bir görüştür. Kampı düzenleyenler kendi asıl su katılmamış reform-mist yüzlerini platformda sergilemektedirler. Kampın yapıldığı B. Almanya'daki durum üzerine tavrı revizyonist bir tavrıdır. Platformda Strauss'u durdurun kampanyasına yer verilmekte ve kampın bu kampanyaya yararlı olacağı söylenmektedir. Platform CDU/CSU gibi partilerin esas olarak SPD ve FDP gibi partilerden özünde bir değişiklik olmadığını göz ardı ediyor. Faşizme karşı mücadeleyi Strauss'a karşı mücadele ile eşitleyip, SPD ve diğer partileri ehveni-şer göstermektedir. SPD'ye bedava seçim propagandası yapmaktadır. Alman halkı için Schmidt-Strauss alternatifi "Veba ile Kolera" arasında seçim yapmak gibi bir şeydir. Bundan hiç bahsedilmemektedir. Zaten kampı düzenleyenlerin görüşlerine tamamen terstir. Kampı düzenleyenler B. Alman emperyalizminden tek kelime bahsetmemektedirler. B. Alman emperyalizminin İran, Türkiye gibi faşizmin hüküm sürdüğü ülkelere yapmış olduğu 'yardım'lardan tek kelime bahsedilmemektedir.

Platformda emperyalist savaflara karşı pasifizm savunulmaktadır. Emperyalist savaşların ancak devrimci savaşlarla engellenebileceğinin propagandası yapılmaktadır. Onun yerine "Barış ve halkların dostluğu" propagandası yapılmaktadır. Haklı ve haksız savaşlar bir kefeye konmaktadır.

Kampın platform niteliğindeki 'çağrı' sını eleştirdikten sonra kampın nasıl olacağı hakkında fikir yürütmek fazla güç olmasa gerek.

Biz ATİF ve ATÖF sempati-zanları kampa gittiğimizde, kamp yöneticileri bizim kampa örgüt adına giremeyeceğimizi, ancak kişisel olarak girebileceğimizi söylediler. Biz bunun anti-demokratik olduğunu söyledik fakat kamp yöneticileri kararlarında ısrar edince biz de kişisel olarak kampa katıldık. Aynı muamele PARTİZAN

sempati-zanlarına da uygulandı. Devrimci Halkın Yolu ve Devrimci Halkın Birliği' de aynı şartlarla kampa katıldılar. Bu örgütlerin tavırlarını daha ileride ele alacağız. Bizim yazılı, sözlü propagandamız ve diğer kişi ve teşkilatlarla konuşmamız tamamen yasaktı. 19.7. Cumartesi günü açılış yapıldı. Açılıştan sonra, açılış bira, şarap ve viskilerle kutlandı. Kampa 20'ye yakın Mao-Zedung'u revizyonist gören ve AEP etrafında toplanmış partiler katıldı (Bunlar arasında Mao-Zedung'u sosyal-faşist görenler de var. Mesela İspanya Komünist Partisi/Marksist-Leninist). Katılan bazı partiler şöyle - ledir: AKP (Almanya Komünist Partisi), TDKP (Türkiye Devrimci Komünist Partisi), AEP (Arnavutluk Emek Partisi), İspanya Komünist Partisi/ML, İngiltere KP/ML, Danimarka KP/ML, İsveç KP/ML, Korsika KP/ML, İran İşçi Köylü Partisi, vb. İşin garibi Belçika KP/ML, Yunanistan KP/ML kampın kardeş partisi olduğu halde kampa resmen çağırılmadılar.

ŞEN OLA TIERGARTEN ŞEN OLA (!)

Başta TDKP (Türkiye Devrimci Komünist Partisi) olmak üzere siyasetlerini savunmadan aciz olan ve tartışmaktan öcü gibi korkan kamp yöneticilerinin bizler üzerine yaptıkları baskıları ibret vericidir. Kampa girdiğimiz ikinci günü bütün görevli gruplar' biraraya toplanarak bizim hakkımızda bilgi verildi. Görevli grupların adları 'ilginçti'; Spezial Komandos (özel Komandolar), Şimşek grubu ve Yıldırım grubu. Hatırlanacağı gibi B. Alman emperyalistlerinin Mogadişu baskınında kullandığı grubun adıda Spezial Komandos tu. Görevlilere bilgi verildikten sonra üzerimizdeki baskı arttı. 24 saat çadırımızın başında nöbet beklediler. İlk önce çay pişirmemizi daha sonrada saz ve devrimci bant çalmamızı yasakladılar. Sebep olarakta sazla ve bantlarla propaganda yapmamızı gösterdiler. TDKP (Türkiye Devrimci Komünist Partisi)'liler ölen devrimciler üzerine çalınan türkülerini yasak-larken, devrimden ne kadar korktuklarını bir kere daha ispat ettiler. Bizim biriy-le konuştuğumuzu görünce devrimci ahlaka sığmayacak bir şekilde hareket ettiler. Bu yaptıkları başta TDKP (Türkiye Devrimci Komünist Partisi) olmak üzere, onların siyasi acizliklerini gözler önüne sergilenmesini beraberinde getirdi. Bu tavırları onların ne kadar tartışmaktan korktuklarının bir belgesidir.

Kampta siyasi tartışmaya rastlamak zordu. El ilanlarında yazılı olan seminerlerin çoğu pratiğe geçmedi. Gerek dünya Komünist Hareketinin sorunları üzerine gerekse de tek tek ülkelerdeki sınıf mücadelesinin sorunları üzerine hiç bir tartışma olmadı. Olan toplantılar ise şunlar idi; RGO (Kızıl Sendikalar Birliği) başkanının konuşması, İspanya'daki sendikal mücadele ve AEP delegasyonunun Arnavutluk'taki sosyalizmin inşası üzerine yaptığı toplantılar idi. Bu toplantılara rağbet çok az oldu. Okuyucunun aklına hemen bir soru geliyor. Peki kamp boyunca ne yapıldı? Kamp boyunca ne yapıldığını da biz size anlatalım. Bütün kamp boyunca bol bol bira, şarap, ve viski içildi. Bu kadarla da yetinmeyen kamp yönetimi otobüs tutarak Trier şehrindeki MARKS'ın doğduğu evi gezdikten sonra şehirde bir şaraphanede şarap yarışması düzenlediler Bol bol dans edip kamp yöneticilerinin deyimiyile "deşarj" oldular. Sabahlara kadar içki içip dans eden ve öğleye kadar sarhoş gezen kitleden belki dünya komünist hareketi sorunlarına eğilmeleri beklenemezdi. TDKP (Türkiye Devrimci Komünist Partisi), TGKB (Türkiye Genç Komünistler Birliği), Halkın Kurtuluşu'nun tavırları üzerine duracağız. Bugün Türkiye'de halkımız faşist diktatörlüğe karşı kanı-canı pahasına verdiği mücadelede şehitler verirken, zindanlarda çürürken, iş kence tezgahlarında faşistlere teslim olma mazken 'Halkın Kurtuluşu' şefleri kampta burjuvazinin yoz kültürünü yaymakla uğra

şıyorlardı. 'Halkın Kurtuluşu' şefleri ellerinde viski bardakları ile Marksizm-Leninizm edebiyatı yapıyorlardı. Türkiye de faşistleri cezalandıran teşkilatlara anarşist diyorlardı. Nihat Erim'i öldüren anarşistler olduğunu propagandasını yapıyorlardı. Viski bardakları ile 'Halkın Kurtuluşu' şeflerinin fotoğrafını çekmek isteyen bir arkadaşta saldırdılar. Bu teşkilatın kamptaki tavrı ibret vericidir. Devrimciler için düşündürücüdür. 'Halkın Kurtuluşu'nun tabanındaki samimi devrimciler şeflerinden bunun hesabını sormalıdır.

Devrimci Halkın Birliği, Devrimci Halkın Yolu gibi oportünistlerin kamp karşıındaki tavırları acizliklerinin bir belgesidir. Devrimci Halkın Birliği 30, Devrimci Halkın Yolu 10 kadar bir kitleyle kampa katıldı. Bu teşkilatlarında örgüt olarak katılmaları yasak idi. İlk gün Devrimci Halkın Birliği'nden bir kişi ajan-provokatör olması gerekçesiyle kampa alınmadı. Devrimci Halkın Birliği'nin buna karşı hiçbir tavrı olmadı. Hatta ertesi gün kampın bildirilerini şehirde TDKP ve diğer teşkilatlarla ortaklaşa dağıtarak bu karar destekler pozisyona geçtiler. Bu iki teşkilat kampı komünist olarak görüyorlar, yalnız TDKP'yi oportünist görüyorlardı. Kendilerine söz hakkı verilmemesine karşı kamptaki bütün eylemleri destekliyorlardı. Bu tavırlarıyla kendilerini AEP'ye beğendirmeye çalışıyorlardı. Kendilerine tartışma veya seminer teklif ettiğimizde, hayır olmaz, eğer yaparsak provokasyon olur, cevabıyla karşılaşıyoruz. Fakat Devrimci Halkın Birliği'nin tabanı kamp ilerledikçe kampı gerici görmeye başladı. Bu iki teşkilatta oportünist tavırlarıyla kampla uzlaştılar.

REVİZYONİZMİN ŞEREFİNE (!)

Arkadaşlar,
- Bu kamp bize başta AEP (Arnavutluk Emek Partisi) olmak üzere AEP etrafında toplanmış olan teşkilatların nereye gittikleri hakkında güzel bir örnek oldu.
- İnkarcılığın, adamı nerelere götürceğini bize gösterdi.
- Mao-Zedung gibi bir Marksist-Leninist devrimciye saldıranın insanı nasıl emperyalizmin kucağına attığını gösteren bir örnek oldu.
Bu kampı komünist gören bütün siyasetlerin tabanındaki dürtü devrimciler, revizyonist şeflerini zorlamalı, bu ibret verici kampın hesabını vermeye zorlamalıdır.
B. Bozan

İRAN...Bastarafı 12.sayfada

ne ihanet etmediyse, yine sustu. Şah'ın cellatları gibi, Humeyni'nin cellatları da tüm fiziksel ve psikolojik iskencelelere Şaram'ı konuşturamadılar. Humeyni rejimi, Şaram'ın istediği avukatı reddetti. Onların teklif ettiği avukatı da Şaram reddetti. Mahkemede siyasi savunma yaptığı için duruşmalara alınmadı. Gerek ailesi, gerekse Peykar ve Halk Mücahitlerinin tanıklık istemleri ve verdikleri belgeler mahkemeye kabul edilmedi. Her türlü yola başvurularak savunma yapması engellendi. Ailesi ve arkadaşları ile görüştürülmedi.

Gerici Humeyni rejimi ondan istediğini alamayınca onu 24 Temmuz 1980 de astırdı. İran halkı onu ve onun mücadelesini minnetle anacak, onun mücadelesini sürdürerek Şah rejiminden olduğu gibi gerici Humeyni rejiminden de hesap soracaktır.
R.Doğru

IMPRESSUM: V.i.S.D.P. E.STRALUCKE
Neckarstr.8-10 DARMSTADT
Banka Hesap Nr.: DEUTSCHE BANK
BERLİN
Zweigstelle 94 Konto Nr.675 9950
Bankleitzahl 100 70000
Yazışma Adresi: 1 Berlin 36
Postfach 360171
Druck: CONTRAST Hauptstr. 159
1 Berlin 62

ÇORUM KATLIAMI CEZASIZ KALMAYACAKTIR

Yurdumuzda faşist iktidarın baskı ve zulmü devrimci halkımızı yıldırmanın, hatta daha güçlendirmiştir. Perde arkasından yönetilen kiralık faşist köpeklerin son yıllarda toplu katliamlara baş vurarak, faşizmin pençesinden kurtulmak isteyen, bilinçlenen halkımıza ırk-mezhap ayrılığı sokarak, halkı toplumsal mücadele vermektense alıkoymak istemektedirler, yıllardan beri süre gelen patronağa iktidarlarını emperyalist düzeni ile yürütmek istemektedirler. Ama gün geçtikçe gelişen ve bilinçlenen halkımız, yurt içinde ve yurt dışında devrim için mücadeleye vermektedirler, gerçekleri ortaya sermektedirler.

baz faşistler mahalleye baskın düzenlemekteydiler. Bu mudur tarafsızlık? Bu arada önderliğini Türkeş'in yaptığı Demirel hükümetinin polisi ve kumandaları, faşistlere destek olup, mücadele veren devrimci gençleri toplayıp karakollarda, tu tuklu evlerinde duyulmadık işkence yapmaktaydılar. Ayrıyetten bunu bir Alevi-Sünni kavgasıdır diye yorumlayan katil faşistler bilinçleşmiş, gerçeği tanımış olan sünni halkından cezalarını görmüşlerdir. Bu olayların hiç bir zaman alevi sünni kavgası olmadığı, devrimci alevi ve sunni halkımızın omuz omuza vererek faşizme karşı direndiği görülmüştür.

Yurtsever devrimci halkımız...

Yurdumuzda olay çıkarılan şehirlerimizde vicdan azabı duymayan faşistler tarafından, devrimci halkımıza akla gelmedik zulüm ve işkenceler edilerek, malına ve canına kıymışlardır. Birgün cezalarını çekecek olan faşistlerin, bu düzenleri uzun sürmeyecektir. Şuna şahit olmuştuk ki, Çorum ve Alaca çevresinde bulunan bütün alevi köyleri, katil Türkeş'in

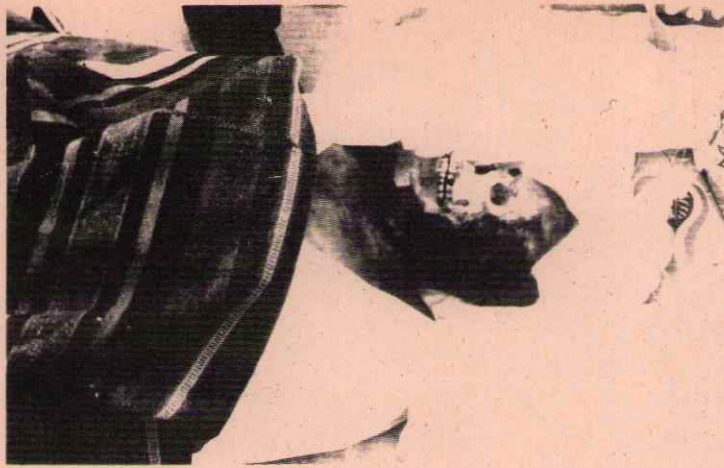
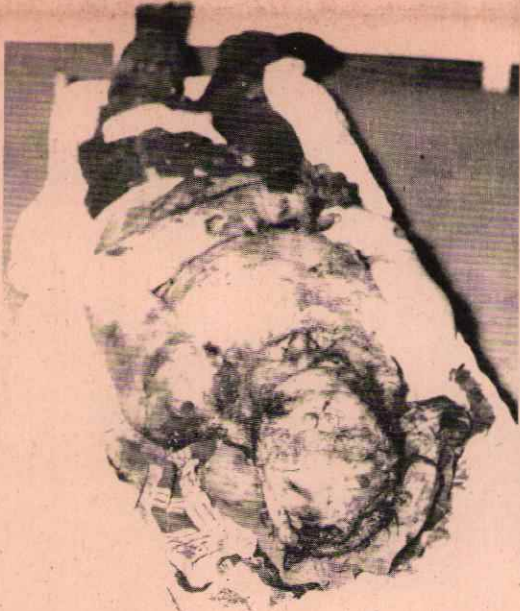
İŞKENCE FAŞİSTLERİN MESLEĞİDİR

Türkiye'de bugün işkence üzerine tartışmalar bütün hızıyla sürüyor. İstisnasız her sınıf bu konuda tavrını açıklamak zorunda kaldı. Çünkü ülkemizde işkence öyle bir aşamaya vardı ki, artık gizlenemez bir hal aldı. Ancak işkence tartışmaları sırasında hakim sınıflar ve onların sözcüleri, büyük bir gayretle işkencenin bu sömürü ve zulüm düzeninden kaynaklandığını gizlemeye çalışıyorlar. İşkenceye karşı çıkan çeşitli çevrelerde sorunun temelini kavramıyor, işkenceyi "çağ dışı" gösteriyorlar.

Gerçekler nedir? Ona bakalım. İşkence çöküşe giden çürümüş bütün sömürücü toplumların özelliklerinden biridir. Sömürü üzerine kurulmuş bütün toplumlarda, sömürücü hakim sınıflar hakimiyetlerini devam ettirebilmek için, zorunlu olarak ezilen sınıf ve tabakalara karşı zora baş vururlar. Bütün bir köleci toplum boyunca köleci beyler, kölelere her türlü işkenceyi yapmışlardır. Onları zevklerine göre istedikleri gibi kullanmışlardır. Feodal dönemde de işkence devam etmiştir. Ağa kırbağı hiç bir zaman köylülerin üzerinden eksik olmamıştır. Feodal düzenin devrilişi, ücretli kölelik üzerine kurulu burjuva düzeninin kurulmasıyla da işkence son bulmamıştır. Feodalizme karşı özgürlüğü simgeleyen burjuvazi, iktidara geçince karanlık mahzenleri, giyotinleri falakaları işçi sınıfı ve emekçi halka uygulamıştır.

Çağımızda ise işkence bütün hızıyla devam etmektedir. Emperyalizm çağıyla birlikte işkence kalkmamış, tam aksine başlı başına bir uzmanlık dalı, bir teknik kolu olarak gelişmiştir. Emperyalizm artık tümüyle çürümüştür, ve çöküşe doğru gitmektedir. O dünya halklarını vahşi ve dayanılmaz bir sömürünün baskısı altında kıvrandırıyor. Bu azgın baskı ve

Devamı 11. sayfada

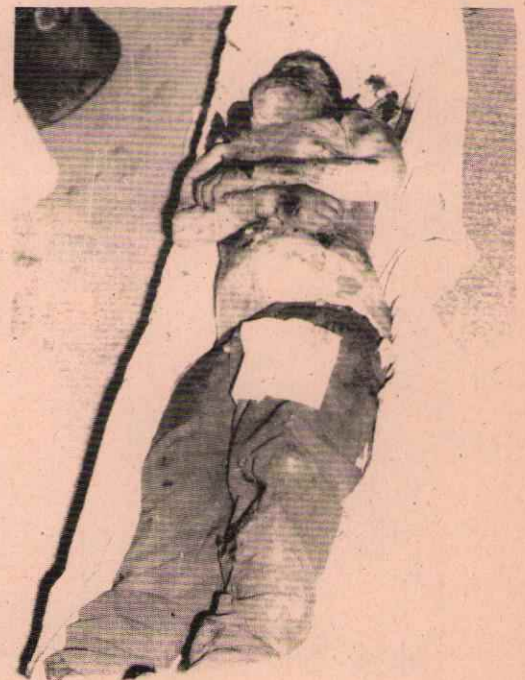
Amerika'nın CIA ajansı ile ortaklaşa çalışan yurdumuzdaki kiralanmış katil köpekler iktidardan da destek bularak, çeşitli il ve ilçelerimizde toplu katliamlara baş vurmaktadır. Örneğin: Sivas-Malatya-Maraş-Çorum-Alaca-Fatsa ve Tunceli gibi illerimizde, önceden planlanarak başka yerlerden gönderilen silahlı, eli kanlı kiralık faşistlerle birlikte toplu katliam ve kıyımlara baş vurmuşlardır. Diğer iller gibi Çorum ve Alaca halkıda devrimci direnişi altında faşizme karşı büyük bir mücadele vermişlerdir. Perde arkasından faşizmi yöneten ve besleyen kişilerin artık gerçek yüzleri açığa çıkarılmıştır. MHP ve onun yandaşları toplu katliamlarda büyük rol almaktadırlar. Çorum ve Alaca olaylarında görülmüştür ki asker kılıfına girmiş, Türkeş'in Kayseri'de yetiştirilen Komando Birlikleri devrimci halka ateş püskürtmekteydiler. Eli kanlı Demirel hükümetinin taraftar polisi olayları yatıştıracağı yerde, daha körüklemiştir; gündüzleri polis teşkilatında bulunan silahlar, geceleri faşist eylemcilere verildiği görülmüştür. Çorum'da Milönu mahallesini asker ve polis arama yaparken bir taraftan da düzen

in ve yandaşlarının eğitimi ile yetişen asker kılıfına bürünmüş komandoları ve polisi tarafından geceleri basılarak halkı paniğe kaptırmış, evlerin kapıları ay nı anda açılması istenmiş, kadın, kız ve çocukların giyinmesine dahi zaman tanımadan açmayanların kapıları kırılmıştır; ve hatta evinin içinde ışık yakmak isteyenlere camlardan ateş edilmiştir. Örneğin: Sungurlu'nun Karakaya Köyünde iki tane yurtsever gencimize sorgusuz sualsiz ateş edilerek öldürülmüştür. O yurttaşlar köyün yakınındaki lokantada çalışmışlar ve hiç bir şeyden habersiz evlerine dönmekteydiler, ve bunlar günlük gazetelere "bir grup tarafından askere ateş etmişlerdir" diye yansıtılmıştır. Bundan başka evinde silah ve bıçak buldukları kişileri nezaretlerde ceryana verip, buzlu sularla saatlerce bekletmişlerdir. Bu tüyler ürperten baskınlar gece yarılarda faşist görüşlü köylere yapılmamaktadır. Almanya'da bulunan yurtsever devrimci halkımız...

Sirtını kapitalizme dayamış olan bir avuç çıkarıcıya boyun eğmemek için el ele verip örgütlenerek gücümüzü göstermenin zamanı gelmiştir.

FAŞİZME KARŞI MÜCADELE VEREN DEVRİMCİ DERNEKLERİ GÜÇLENDİRİP GELİŞTİRMELİYİZ!

Mannheim'dan Çorum olayını yaşayan bir işçi.

ATIF'DEN VE DERNEKLERDEN HABERLER

EBİNGEN

PAŞA SOYLU

Aşağıda Ebingen ve Çevresi Türkiyeli İşçiler Derneğinin, dernek üyelerinden Paşa Soylu arkadaşın ölümü ile ilgili göndermiş olduğu mektubu olduğu gibi yayınlıyoruz:

"Emekçi halkımıza duyuru :
Derneğimizin kurucusu ve aktif üyesi Paşa Soylu, geçirdiği trafik kazası sonucu öldü.

Arkadaşımız Paşa, komprador patron ağa devleti tarafından yurtdışına döviz karşılığı satılan binlerce emekçiden biriydi. Arkadaşımız Kürt ulusuna mensup, yaşamı boyunca sınıfsal baskının yanısıra uygulanan milli zulüm sonucu, ilk dönemde kurtulacağı düşüncesinden hareket ederek Almanya'ya gelen, fakat süreç içerisinde kurtuluşun komprador patron ağa devleti tarafından yurtdışına satılarak değil, ancak Demokratik Halk Devrimiyle olacağını kavrayan ve bunun propagandasını yapan bir devrimciydi.

Arkadaşımız 18.7.1980 günü izinli olarak memleketi olan Erzincan'a hareket etti. Kırıkkale dolaylarında geçirdiği trafik kazası sonucu yaralanan arkadaşımızı hastahaneye kaldırdılar. Arkadaşımızın devrimci ve Kürt ulusuna dahil olduğunu öğrenen komprador patron ağa devletin saltanatının uçakları faşistler, arkadaşımıza bakmayarak öldürdüler. Sadece bununla yetinmeyen faşistler, ailesine ve en büyüğü 7 yaşında olan 4 çocuğuna su vermeyecek kadar köpekleştiler. Arabasının çıkması MÜCADELE gazetesi ve Emekçi, Reçber, Ferhat gibi halk ozanlarına ait kasetler faşistleri korkuttu.

Arkadaşlar,
Komprador patron ağa devleti, çeşitli milliyetlerden çilekeş halkımızdan korktuğu kadar halk ozanlarına ait kasetlerden de korkmaktadır. Çünkü artık onların yaklaştığını iyi farketmektedirler. Fakat tüm faşist çabalar boşunadır. Kaçınılmaz olarak yenilgi komprador patron ağa devletin zafer Türkiye halkının olacaktır.

- Kahrolsun komprador patron ağa devleti !
- Yaşasın derneğimiz Ebingen ve Çevresi Türkiyeli İşçiler Dayanışma Derneği !
- Arkadaşımız Paşa'nın katili komprador patron ağa devletidir !

★ ★ ★

28.6.1980 günü Ebingen ve Çevresi Türkiyeli İşçiler Dayanışma Derneği 1. Genel Kurulunu başarılı bir şekilde yaptı. Genel Kuruldan sonra Dernek Örgütlenme Komitesinin hazırladığı emperyalizmin ve feodalizmin yoz, gerici kültürünü teşhir eden bir halk gecesi düzenlendi.

Halk gecesine emekçilerin katılmasını engellemek isteyen Ebingen'deki faşistler aynı gün faşist ozanlarını getirerek bir gece düzenlediler. Emekçilerin halk gecesine katılmasına buna rağmen engel olamadılar. Halk gecesine 450 kadar kişi katılmasına rağmen faşistler gecelerine ancak 200 kişi toplayabildiler. Bu da onların iyice kudurttu.

Ebingen halk gecesi, yapılan ilk gece olmasına rağmen olumlu idi. Gecedeki tiyatro bitiminden sonra Augsburg'da tutuklu devrimciler için açılan bağış kampanyasına 770 DM toplandı. Gecede ATIF, Partizan, Heilbronn Devrimci Yol'dan mesajlar okundu. ATIF'in mesajı okunurken sürekli kesilerek salon "ATIF, ATÖF kapatılmaz", "Kahrolsun Batı Alman emperyalizmi" sloganlarıyla inledi. Gece, işçilerin emekçilerin çelikten birliğinin bir göstergesi idi.

HAMBURG

Hamburg ve Bergedorf dernekleri, Türkiye de son gelişmeleri, Çorum, Fatsa'da katliam ve saldırıları protesto etmek, yurt dışında özel olarak ATIF ve ATÖF'e gelen genel olarak devrimcilere karşı yapılan engelleme girişimlerine karşı gelmek için bir miting düzenlediler. 19.7.1980 tarihinde Hamburg Türk Konsolosluğunun önünde yapılan eyleme 150 kişi katıldı. Eylem boyunca, eylemin içeriği ile ilgili sloganlar haykırıldı. Konuşmalar yapıldı, marşlar söylendi. Eyleme katılma oranı oldukça düşüktü. Bunun nedenlerinden biri, arkadaşların bir bölümünün izinde olması bir bölümünün de çalışıyor olmasıydı. Eyleme diğer devrimci örgütlerden Partizan hariç katılan olmadı. Dev-Yol "eylemde birlik, ajitasyon ve propagandada serbestlik" temelinde katılmayı reddetti. Hamburg Yurtsever Barış Derneği de aynı tavrı takındı. Halkın Kurtuluşu ise "Biz, ATIF, ATÖF ve Partizan'la eylem birliği yapmayız. Çünkü bu teşkilatların siyasi çizgisi ajan-provokatör bir çizgi dir. Halk düşmanı değildirler, ama o yolda ilerliyorlar." diyerek eyleme katılmadı. Halkın Kurtuluşu'nun ileri sürdüğü bu gerekçeler uyduruk gerekçelerdir. Onlar, kendi tabanlarını, ATIF, ATÖF'ün tabanından uzak tutmak istemektedirler. Onların bu gerici tavırları mahkum edilemeli, kitlelerinin olduğu her alanda kitlelikle bağ kurulmalıdır.

Konsolosluk önündeki mitingden önce 12.7.1980 de Altona'da Çorum katliamını protesto miting yapıldı. Miting önerisini Dev-Yol getirmişti. ATIF, ATÖF kitleleri de bu mitinge katıldı, ortak sloganlar atıldı.

ERGOLDING-LANDSHUT

6 Temmuz 1980'de Ergolding-Landshut ve Çevresi Türkiyeli İşçi Gençlik Derneği Kuruluş Kongresini yaptı. Halkımızın halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesini desteklemek; Türkiyeli işçilerin ekonomik ve demokratik haklarını savunmak; Ergolding-Landshut ve çevresinde oturan ve çalışan işçiler ve gençler arasında dayanışmayı ve kardeşlik bağlarını geliştirmek; çevrede çeşitli milliyetlerden işçiler ile dayanışmayı sağlamak ve halk kültürümüzü zenginleştirmek amacıyla kurulan dernek; Kuruluş Kongresinde aldığı kararlarla ATIF sempatisini bir siyaset izlemeye karar verdi.

KIEL

Kiel'de en son 2 demokratın bıçakla ağır bir şekilde yaralanmasıyla sonuçlanan saldırılarıyla doruk noktasına varan MHP'li faşist saldırıları protesto etmek amacıyla 16.8.1980 günü bir yürüyüş eylemi konuldu. Eylem aynı zamanda faşistlerin saldırılarına açıkça göz yuman Batı Alman emperyalizmini de teşhire yönelik yordu. Yürüyüşe çağrı bildirisinin almancası derneğimiz KİTİD ve 8 Alman kuruluşu tarafından ortak çıkarılarak, türkçesi Türkiyeli kuruluşlardan derneğimiz ve Partizan tarafından ortak olarak çıkarıldı. Esas itibarıyla olumlu sayılabilecek yürüyüş derneğimiz KİTİD ve Partizan saflarında 260, çeşitli Batı Alman kuruluşlarının saflarında 60, Halkın Kurtuluşu saflarında 90 emekçi olmak üzere 400 ün üzerinde kitle katıldı.

Eylem öncesi Halkın Kurtuluşu almanca bildiriye imza atmasına rağmen türkçe bildiriye "bizim Partizan'la ortak çıkaracağımız bildiri söz konusu olamaz" deyip tartışmasını bile yapmadan çekip gitti. Aynı Halkın Kurtuluşu'nun kardeş örgütü KPD (eski KPD/ML) bildirinin almancasını bizimle beraber çıkarıp dağıtmakta tereddüt etmedi. Bu Halkın Kurtuluşu'ndan baylara yakayı ele veren mantık dışı tavırlarının nedenini sordüğümüzde "burası B.Almanya, buranın şartları böyle, biz Türkiyeli devrimcileriz." cevabını aldık(!) Oportunizmi şartlara göre değil, küçük şekillerde uygulayan bu baylar devrimci işçileri aptal yerine koyuyorlar. Demek ki "ajan-provokatörlerle Türkiye"-

Devamı 11. sayfada

DUISBURG

15 Haziran günü 250 kişinin katıldığı bir salonda "15-16 Haziran şanlı işçi direnişi"ni kutladık. İlk defa böyle bir kutlama yapmamıza rağmen; toplantı bir bütün olarak çok olumlu geçti.

15-16 Haziran şanlı işçi direnişinden ve halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesi uğruna şehit düşen devrimcilerin saygı duruşunda bulunduktan sonra bir ozan arkadaş devrimci marşlar söyledi. Daha sonra hazırlanan 15-16 Haziran ve Türkiye işçi sınıfı tarihi semineri verildi. Seminerden sonrada tartışmalar yapıldı. "Kanlı Pazar" filmi ayrıca çok ilgi gördü. Folklor ekibi ile toplantımız sona erdi.

Toplantıya tüm devrimci grup ve kişilerin çağrılmasına rağmen HK ve DY gelmediler. Derneklerinde bizimle tartışmayan HK yine gelmeyerek tartışmadan kaçtılar. Partizan-DHB ve DHY ise toplantımıza katıldılar. Masa açıp yayınlarını sattılar. Tartışmalara katıldılar.

SIGMARİNGEN

Yurtdışındaki MHP'li faşistler fırınsat buldukça demokratlara saldırıya geçiyorlar. 8.8.1980 günü MHP'li faşist sürüler, Sigmaringen'deki bir demokrate saldırarak, arkadaşın alçakça tam 12 yerinden bıçakladılar.

Bıçaklama olayının hemen ardından faaliyet geçiren faşist dernek, faşist ülküdaşları Ahmet Uysal'ı serbest bırakarak için bir dizi faşist şahit göstererek, ülküdaşlarını çıkarmaya çalışmaktadırlar.

Faşistler bu saldırılarıyla devrimcileri yıldırım istemektedirler. Fakat hiç bir faşist saldırı işçilerin, devrimcilerin çelikten birliğini bozamaz. Onların saldırı planları boşa çıkarılmaktadır. Bu da emekçilerin işçilerin örgütlü mücadelesiyle mümkündür. Örgütsüz mücadele yenilgiyi de beraberinde getirecektir. Örgütlenelim! ATIF saflarında birleşelim !

MANHEİM

MHP'li faşistler Manheim'da da saldırılarını yoğunlaştırdılar. Onların faşizm propagandaları karşısında sessiz kalmayan ATIF'li devrimciler, heimlerde, çarşıda, sinema önlerinde devrimci bildirileri ve MÜCADELE gazetesini en geniş bir şekilde dağıtarak devrim propagandalarını her geçen gün yükseltiyorlar. Kiflesel bir şekilde yapılan devrimci yayınların dağıtım sırasında devrimcilere saldırmaya cesaret edemeyen faşistler, demokratlara saldırılarını tek tek kompolar, tuzaklar kurarak sürdürüyorlar. Bu saldırılarda Batı Alman polislerinin desteğini alıyorlar. Batı Alman devletinin faşistlerle yaptığı işbirliği Manheim'da açık bir şekilde kendini gösteriyor. Örneğin:

-Derneğimizin camları üç defa kırılmasına rağmen, polis karanların faşistler olduğunu bildiği halde bu konu ile hiç ilgilenmemiştir.

-Faşistler demokratlara saldırıp daha sonra Türk Kültür Ocağında toplanıyorlar. Bu da polise söylenmesine rağmen yine sessiz kalındı.

-Derneğimizden çıkan arkadaşların hüviyetli olmalarına rağmen üstleri aranmaktadır.

-Polis derneğimize baskın yapıp istediği gibi aramaktadır. Dernek üyelerimize psikolojik baskı yapılmaktadır.

-Dernekten çıkan bir arkadaşımız takip edilip, 200m. uzakta arabası durdurulup en ince noktalarına kadar aranmıştır. Üçgen işaretli yok diye bir polis arkadaşımıza fiili olarak saldırmak istemiş fakat yoldan geçenlerin dikkatini üstüne çekmesi üzerine vazgeçmiş bu defa da sözlü olarak "sen komünistsin" diye bağırılmıştır. Daha sonra da ceza olarak 100 DM istemiştir.

Bu örnekler Batı Alman devletinin faşistlerin arkasında olduğunu açık göstermektedir.

Diğer taraftan kendine sosyalist diyen emperyalist uçakları sosyal faşistler de halk düşmanı suratlarını göstermektedirler. Bizim faşistlere karşı yürüttüğümüz mücadeleye sahip çıkmak istemektedirler. İngiltere'de çıkan "İçinin Sesi" adlı sosyal faşistlerin borazanı olan gazete her şeyin kendi önderliklerinin olduğu palavralarını atmaktadır. Bu sahtekar halk düşmanlarının gerçek yüzlerini demokratlar her geçen gün daha iyi görmektedirler.

L. Yakar

YURTDIŞINDAKİ MÜCADELE OKUYUCULARI TÜRKİYEDE TANIDIKLARINIZA MÜCADELE GÖNDERİN. ONLARA DA MÜCADELENİN SAVUNDUĞU DÜŞÜNCELERİ ULAŞTIRMAYA ÇALIŞIN.

HER MÜCADELE OKUYUCUSU TÜRKİYE'DE YENİ BİR MÜCADELE OKUYUCUSU YARATSIN

OKUDUĞUNUZ GAZETİYİ ATMAYIN. MÜCADELEYİ ENGELLEME ÇABALARINI HEP BİRLİKTE BOŞA ÇIKARALIM.

DEVİRİMCİ EYLEM BİRLİĞİ ÖNÜNDEKİ ENGELLER YIKILACAKTIR

BATI BERLİN

POLİS, ORTA-YOLCU EL ELE ATIF' E KARŞI CEPHEDE?..

Kahraman Maraş katliamını Çorum katliamı izledi. Komprador burjuvazi ve top rak ağası sınıflar, emekçi halkın düzenlerine karşı mücadelesini sindirmek, yok etmek için katliamlar düzenliyorlar. Mezhap ve milli gelişmelerin yoğun olduğu yerleri seçiyorlar. Böylece emekçi halkı birbirine kırdırmayı amaçlıyorlar. Bu katliamları, faşist cinayetleri protesto etmek, kitleleri faşizme ve emperyalizme karşı mücadelede kazanmak için anti-faşist, anti-emperyalist devrimci örgütler B.Berlin'de protesto yürüyüşü düzenlediler. Bine yakın işçi, emekçi ve öğrencini katıldığı yürüyüş, yurtdışında da devrimcilere azgınca saldıran faşistlerin yüzüne bir şamar gibi patladı. Faşistlere karşı olan kitlelerin yüreğine su serpti. Özellikle dinci faşistlerin yoğun olduğu Kreuzberg semti sokakları, anti-faşist, anti-emperyalist sloganlarla inledi. Yürüyüş boyunca işçiler yürüyüşe katıldılar. Yürüyüşe katılmayan emekçiler de yürüyüşü büyük bir ilgi ile izlediler. Faşistler inlerinden çıkmaya bile cesaret edemediler. Böylece küçük çapta da olsa emekçilerin örgütlü gücü dostu düşmana gösterildi. 26.7.1980 günü yapılan yürüyüşü ATIF, ATÖF saflarında 200 e yakın kitle katıldı.

Yürüyüş bu yönü ile olumlu olurken, diğer bir yönü ile bazı olumsuzlukları barındırmaktadır. Bu yazımızda daha çok bu yön üzerinde duracağız. Gelecekte daha güçlü yürüyüşler yapabilmemiz bu sorunun çözülmesine bağlıdır. Daha güçlü eylemler ve yürüyüşler yapmamız buna bağlıdır.

Yürüyüşün hazırlığı aşamasında eylem birliği toplantılarına bir dizi örgüt katıldı. Eylem birliği çağrısını yapanlar, karşı devrimci TKP ve TIKP 'i de eylem birliğine çağırıldılar. Eylem birliği toplantılarının daha başında bu iki karşı devrimci örgüt, eylem dışı bırakıldı. Daha sonra üzeri kalan örgütlerle eylem birliği üzerinde tartışılara geçildi. Güçleri birleştirme üzerine tartışmalar açıldı. Tartışma başında iki görüş ortaya çıktı. Görüşlerden biri ATIF ve ATÖF'ün savunduğu şu görüştü:

"Bu eyleme katılan örgütler, güçlerini birarada getirirken ajitasyon ve propaganda serbestlik olsunlar. Örgütler, özel olarak eylemin konusu olan Çorum katliamı, genel olarak faşist katliamlar üzerine kendi görüşlerini temeline ajitasyon ve propaganda çalışması yürütsünler. Yürüyüş sırasında da örgütler, birbirlerini rahatsız etmeyecek ve yürüyüşün disiplin ve huzurunu bozmayacak şekilde pankartlarını taşıyacaklardır. Yürüyüş sonunda yapılacak mitingde tüm örgütlerin üzerinde anlaşabileceği bir konuşma yapılacaktır. Böylece hem örgütlerin kendi görüşlerini kitlelere götürme, hem de bir dizi örgütün katıldığı güçlü bir yürüyüş yapma olanağı doğar."

"İşte ATIF ve ATÖF temsilcilerinin eylem toplantılarında savundukları görüşler bunlardı. ATIF ve ATÖF, bu görüşlerin eylemde yapılacak bir eylemin daha güçlü olacağı görüşündedir. Bizzat, hayatın kendisi bu görüşün doğruluğunu yurtdışı şartlarında ispatlamıştır.

Diğer görüşü İşçi-Gençlik, Halkevi, Devrimci İşçiler Derneği adlı örgütler savunuyordu. Bu örgütlerin bir ortak özelliği vardır; o da bu üç örgütün aynı kökenli örgütler olmasıdır. Bu örgütlerin ortak kökeni; orta yolculuk, modern revizyonizm, troçkizm kılması "Çayanizm" dir.

Bu örgütlerin temsilcileri şu görüşleri savundular :

"Eyleme katılmak isteyen tüm örgütler yürüyüş öncesi yapılan çalışmalarda ve yürüyüş sırasında ortak olan tesbit edilen görüşler dışında hiçbir görüşü savunamaz. Hiçbir örgüt, yürüyüş ile ilgili ayrı bildiri çıkarmamalı; kendi bildirisini ve yayın organını dağıtmamalıdır. Sadece ortak bildiri dağıtılmalıdır. Aji-tasyon ve propaganda ortak olmalıdır."

ATIF ve ATÖF temsilcileri ortak ajitasyon ve propaganda karşı olmadıklarını; fakat sorunun bu olmadığını; sorunun ortak olarak yapılması istenen ajitasyon ve propagandanın içeriğinin tesbit edilmesi olduğunu belirttiler. Tartışmanın içerik üzerine yoğunlaştırılmasını istedikleri. ATIF ve ATÖF, eylem öncesi ve eylem sırasında yapılacak propaganda ve ajitasyonun siyasi gerçekleri kitlelere açıklama, onlara kurtuluş yolunu gösterme görevini yerine getirmesinin gerekli olduğunu savundular. Bu somut olarak bu eyleme ne anlama geldiyordu :

Türkiye'de arda arasında gerçekleştirilen faşist katliamların ve faşist cinayetlerin sorumlusu sadece MHP ve onun legal ve illegal kuruluşları değildir. MHP, AP, CHP, MSP gibi partilerin siyasi cilğini yaptığı emperyalist uşağı hakim sınıfıdır. Faşist katliamların protesto edildiği ve emekçi kitlelerin faşizme karşı mücadeleye çağırıldığı böyle bir eylemde bu siyasi gerçekler kitlelere açıklanmalıdır. Faşist katliamların protesto edildiği bir eylemde, faşist partilerle emperyalizm arasındaki bağ ortaya konulmalıdır. Faşizme karşı mücadelede, emperyalizmin her türüsüne karşı mücadeleden koparılamaz. Bu eylemde, kitleler, emperyalizmin her türüsüne karşı mücadele çağırılmalıdır. ATIF ve ATÖF temsilcileri yaptıkları konuşmalarda eylemde yapılacak ajitasyon ve propagandanın içeriğini böyle belirlediler.

Diğer örgütler, özellikle, üç örgüt, bu görüşlere şiddetle karşı çıktılar. AP, CHP, MSP gibi hakim sınıf partilerini faşist olarak gösterdiklerini; AP nin faşist olarak gösterildiği eylemde yer almayacaklarını söylediler. Sovyetler Birliği'ni sosyalist bir ülke gördüklerini, Sovyet Birliği'nin savunulmasının emperyalizmine karşı mücadeleden yan çizdiklerini, Batı Alman emperyalizmini karşılamaya almayalım şeklinde saçma görüşler savundular. (1)

Kısaca bu örgütlerin önerdiği "ya bizim görüşlerimizi kabul edersiniz; ya da biz eyleme yokuz" idi.

Ortak ajitasyon ve propaganda birleşmenin imkansızlığı ortaya çıkınca, ATIF ve ATÖF temsilcileri "ortak ajitasyon ve propaganda birleşmemiz olanaksız. Biz, sizi doğru bulmadığımız görüşleri savunmaya zorlamıyoruz. Siz doğru

bulduğunuz ajitasyonu ve propaganda yapın; biz de doğru bulduğumuz ajitasyon ve propaganda yapalım. Eylemde de güçlerimizi birleştirelim." dediler. ATIF ve ATÖF'ün bu önerisi, bu üç örgüt tarafından reddedildi. Diğer örgütler, bu öneriye karşı olmadıklarını belirttiler. Bu üç örgüte göre ise ajitasyon ve propaganda serbestlik olursa eylem çorbaya dönermiş; ayrıca devrimcilerin böyle bir ilkesi de yokmuş; Lenin ne zaman "eylemde birlik, ajitasyon ve propaganda serbestlik" diye ajitasyon ve propaganda serbestlik" te melinde yapılan eylemlerin çorbaya dönüşmediğini çok kez bizzat kendi pratiklerimizde yaşadık.

Bu üç örgüt, "eylemde birlik, ajitasyon ve propaganda serbestlik" temelinde yapılacak bir eylemde yer almayacaklarını söyleyerek, eylem birliği görüşmelerinden ayrıldılar. Böylece eylem birliği görüşmeleri dağıldı. Toplantının dağıldığı sırada Yurtseverler Birliği temsilcisi "biz yürüyüş yapacağız, isteyen örgüt gelir, yürüyüşü destekler" dedi. Toplantı bu şekilde dağıldıktan sonra ATIF ve ATÖF, Yurtseverler Birliği'nin düzenleyeceği yürüyüşü katılma kararı aldı. Yürüyüş için çağrı yaptı. Kitleleri yürüyüşe çekebilmek için yoğun bir çalışmaya girişti.

Daha sonra ATIF ve ATÖF dışındaki örgütler biraraya gelerek bir komite oluşturdular. Yürüyüş çağırısı bir bildiri çıktılar. Bildiri, çağırısı böyle gerçekleri, kitlelere açıklamaktan öyle uzaktı ki; komite içinde yer alanlar bile böyle bir bildirinin emekçi kitlelere hiç bir şey vermediğini belirttikleri zorunda kaldılar. Oluşturulan bu komitede, ATIF ve ATÖF'ün yürüyüşe katılacağı bilindiğinden bu konu üzerinde tartışıldı. Komite'nin çoğu bu karşı "devrimci şiddet" uygulama kararı aldılar.

Yürüyüş günü, yürüyüşe katılmaya gelen kitleler, bu üç örgütün ATIF ve ATÖF hakkında yaptıkları anti-propaganda karşılaştılar. Bu örgütlerin ajitatorleri "ATIF ve ATÖF yürüyüşümüze sabotaj için gelmiştir. ATIF ve ATÖF'ün provokasyonuna gelmeyelim, vs." diye bağırdılar. Bunlar bir arada neden yürüyüş yaptıklarını unutturmasına ATIF ve ATÖF'e karşı iğrenç ajitasyonlarına hız verdi.

Bu örgütler bu tavrı takınırken ATIF ve ATÖF'lüler, devrimcilere yakışır bir disiplin ve soğukkanlılıkla yürüyüş kolu nu oluşturdular, pankartlarını açtılar, kitlelere yayın organlarını sattılar, bildiri dağıttılar. ATIF ve ATÖF'ün bu tavrı; onların yürüyüşü bozmak için gelmediğini ve yürüyüşü güçlendirmek için geldiğini kitlelere gösterdi. Birçok işçi bu örgütlerin saflarında yürümekten vazgeçerek ATIF ve ATÖF'lülerin yürüyüş koluna katıldı. Kitleler, böylece bu örgütlerin bu tavrına duydukları nefreti dile getiriyorlardı sessizce.

Yürüyüş başlayacağı sırada, bu üç örgütün meydana gelen çöküşü kapatılmaları görüldü. İnsanlardan önümüze bir "barikat" kuruldu. Bu örgütler, böylece ATIF ve ATÖF'ün yürüyüşe katılmasını önleyebileceklerini sanıyorlardı. ATIF ve ATÖF'ün devrimci görüşlerinin kitlelere ve kendi sempatizanlarına ulaşmasını önleyebileceklerini sanıyorlardı. Fakat bu başarılamadılar. ATIF ve ATÖF blok da yürüyüşe katıldı. Komitede yer alan örgütlerin oluşturduğu blok ile ATIF bloğu arasında 100-150 metre kadar bir mesafe vardı. ATIF'in önüne kurulan "barikat" yürüyüşü ortadan ikiye böldü. Bu durum, hem Türk faşistlerin, hem de Batı Alman polisine provokasyon yapma ve yürüyüşe saldırmak için ortam yarattı. Bir süre böyle yüründükten sonra, polis araya üç araba ile girdi. Yürüyüşün sonuna kadar bu böyle devam etti. Sonradan öğrendiğimize göre, bu örgütlerin şefleri, polislin bize saldırmasını isteyecek kadar batağa batmışlardır. Bu örgütün şef

Devamı 11. sayfada

Dip Not (1)

Bu örgütlerin önerdiği eylem platformu, kitlelerin en geri kesimine seslenen bir platformdu. Hatta bu siyaset bazı noktalarda geri kitlelerinde daha gerisinden geliyordu. Kitlelerin önemli bir kesimi, CHP'nin gerçek yüzünü görmelerine rağmen, bunlar hala CHP yi reformcu lardı. Parti olarak göstermede ısrar ediyorlardı. Devrimciler, siyaset belirlerken kendilerini geri kitlelere göre ayarlamazlar. Kitlelerin ileri kesiminin gerisinde kalmamaya; orta kesimdeki kitlelerden kopmamaya ve geri kesimdeki orta düzeydeki kitlelerin seviyesine ulaştırmaya gayret ederler. Böylece reformizm i le aralarındaki kalın bir çizgi çıkarılır.

AUGSBURG

Hürriyet gazetesinin 18.7.1980 sayısında Augsburg olayları ile ilgili yazısı hakkında Augsburg ve Çevresi Türkiyeli İşçi Gençlik Derneğinin basın bilirisinden bazı bölümleri aşağıda aktarıyoruz :

"18.7.1980 gününde Hürriyet gazetesinde Augsburg olayları nedeni ile Batı Alman emperyalizminin hapisanesinde yatmakta olan bir yurtseverin hanımı ile yapıldığı söylenen bir röportaj yayınlandı. Adı geçen yazı tamamen yalan ve karalamalarla dolu. Ve röportajı yapan gazetecinin kendi yorumundan başka bir şey değil. Şöyle ki; gazeteci denen Serdar Koçak, gazetede resmi çıkan bacının evine gidiyor ve kendisinin devrimciler tarafından gönderildiğini dolayısıyla devrimci olduğunu söylüyor, amacının baciya yardım etmek olduğunu belirtiyor. Ve baciya bazı sorular yöneltilip bazı cevaplar aldığı doğru. Ancak gazetede iddia edildiği gibi bacının derneğimizin bir "Parti Derneği", vs. gibi şeyleri söylemesi kesinlikle gazetecinin bilinçli bir yalandan başka birşey değildir. Bu burjuva yazarının amacı, Augsburg'daki anti-faşistleri, demokratları bağrında toplayan derneğimizi herhangi bir partinin yan ko lu imiş gibi göstermekten başka birşeyden kaynaklanmıyor.

Bugün derneğimizi Augsburg'da bulunan bütün devrimciler, demokratlar çok iyi tanır. Ve bunlar çok iyi bilirler ki; derneğimizde herhangi bir teşkilatın propagandası yapılmamakta, genel olarak devrimci bir propaganda izlenmektedir. Çünkü derneğimiz en az sunun bilincindedir: Demokratik Halk Devrimi mücadelesini ancak derneklerin dışındaki bir teşkilat yürütür. Derneklerde yürütülen devrimci mücadele ise, Demokratik Halk Devrimini dolaylı olarak destekleyen bir mücadele-

dir. Dernekler burjuvazinin kanunları çerçevesinde kurulmuştur, burjuvazinin kanunlarının sınırlarını aşacak bir mücadele yürütmeye kalktıklarında, burjuvazinin kanunları tarafından ortadan kaldırılacaklardır.

Mesela gazetede çıkan ve o bacının söylediği iddia edilen bazı sözleri alalım:

"Bir gün(olaydan sonra) kocamı sormak için tanıdıklardan buldum... numaraya telefon ettim. Birisi çıktı. Burası parti derneği dedi ve telefonu kapattı."

"Biz seni ararız dediler ve hiç uğramadılar.."

"...faşistlerin toplantısını engelledik."

"Kocam sınıf mücadelesi vereceğine çocuklarının mücadelesini verseydi ya.."

Daha bir sürü ipe sapa gelmez lafları buraya almayı gereksiz buluyoruz.

Önce şunu belirtelim: Bahsi geçen bacının kocasını biz yalnızca bir sefer görmüştük, demokrat bir arkadaş. Faşistlerin toplantısının engellenmesi yolunda biz Augsburg'da bildiri dağıtmıştık. O ve onun gibi bir çok demokrat arkadaş toplantının olacağı yere gelmişlerdi. Olaydan sonra tutuklanan 82 arkadaş içinde bu arkadaş da vardı. Derneğimize tek bir sefer gelmişti. Fakat HÜRRIYET gazetesinin iddiasına göre ise bütün zamanın devrimci çalışmaya geçtiği bir arkadaş olarak tanıtılıyor. Düşünün bir kere bu kadar aktif bir arkadaşın hanımı derneğin yerini ve telefonunun ne olduğunu bilmez mi? En azından bir sefer olsun derneğe gelmiş olmaz mı bu baci? Sonra derneğimizi tanımayan bu baci nasıl oluyorda faşistlerin toplantısının engellenmesi olaylarında imiş gibi bir ifade kullanabiliyor?

Bütün bunlar ve diğer asılsız yazılar

tamamen Serdar Koçak denilen adamın mari fetleri. Oysa biz yazı yayınlandıktan sonra baciya ziyaret ettik. Gazetede sözlerin hiçbirini söylemediğini, sıradan ailesel sorunları içeren şeyler anlattığını söyledi baci.

Gazetenin yorumuna göre devrimciler güya hiç kimseye yardım etmiyorlarmış. O baciya da etmemişler, vs.

Bilindiği gibi olaylardan sonra Batı Alman emperyalizminin polisi 82 yurtseverli tutuklamıştı. Bu yurtseverler faşistlerin toplantısını engelleme mücadelesinde elbetteki ne devlet yardımına güvenerek gittiler, ne de onların arkasında faşistlerin ve Hürriyet yazarının arkasındaki gibi para babaları var. Mücadeleye katılan arkadaşlar elbette ki bizleri ezen, binbir zulmü bizlere uygulayan halkın sınıfların kokuşmuş düzenlerine karşı olan hınçlarından dolayı katıldılar. Ve onlar bu mücadelelerinde halka, devrimcilere güvendiler. Sağolsunlar, ne halk ne de onların devrimci arkadaşları yüzlerini kara çıkartmadılar, çıkartmazlardı.

Bugün tutuklu arkadaşlara yardım edenler ne Hürriyet gazetesi ne de onun yumuşak koltuklarda yazı yazan yazarı Serdar Koçak değil, halktan toplandığını halka geri veren devrimcilerdir. Bizce şurası açık: Ezen ve ezilenler var olalı beri yeryüzünde olayları ve herşeyi anlatan iki anlatım şekli ortaya çıkmıştır. Bir anlatım şekli ezenlere, diğeri de ezilenlere hizmet etmeyi amaç edinmiştir.

Hürriyet gazetesinin bu olaylardaki tavrı bizi şaşkınlığa düşürmemeli, anlatım şekli biz ezilenlere hizmet etmediği ne göre ezen hakim sınıflara hizmet ettiği kafamızda açık olmalı. Ve bu gerçeğin ışığında okumalıyız burjuva gazetesini."

GÖZÜ DÖNMÜŞ FAŞİSTLER ATİF'E BÖYLE SALDIRIYOR

"Anadolu yaylalarından, vatan topraklarından, ezan seslerinden ayrılarak gurbet yolunu tutup Almanya'ya ekme parası için gelen müslüman dadaşlarım. Yaylalarına gurbetten dönmeyen şarklı, garpli emmiler, dayılar, babalar, bacılar, analar, genç delikanlılar sözümlüz, yazımız sizedir:

Yaylalarımıza dönemiyor, mezarlarımızıza bir fatiha okuyamıyor, gözü yaşlı ana ve babalarımızı gidip ziyaret edemiyoruz. Bunların sebepleri hepimizin malumu olduğu gibi TERÖRDÜR...ANARŞİDİR...KOMÜNİST katliamıdır.

Kahraman Maraş'ı, Sivas'ı kana bulanayan mezhepçi kızıl komünistler, Mao'nun yakılmış putuna tapan kızıl putperestler, insanlığın düşmanı ENVER HOCACI kızıl cellatlarıdır. Türk'ün, islâmın kanına su samış bu kızıl cellat sürüleri K. Maraş'ta Müslüman kadınların karınlarını deşerek, doğmamış yavruları boğazlayan Mao'nun kızıl putperestleri ile Enver Hoca'nın kızıl canavarlarından başkaları değildir. Birbuçuk milyon Müslüman Türk'ü Anadolu toprağına gömen ERMENİ canilerle işbirlikçi bu kızıl putperest komünistler şimdi de Almanya'ya kana bulamaktadırlar. İLTİCA yolu ile Türkiye'den Almanya'ya akın eden eli kanlı bu ilticacı vatan hainlerini organize ederek Müslümanların üzerine saldıran ATİF'e bağlı dernekler ve kartlaşmış, kokuşmuş tasmalı kızıl itlerden başkaları değildir.

SPANDAU'da Müslüman gençlerimizin kanını akıtan, onları boğazlamak isteyen ATİF'e bağlı cinayet mangalarından başkaları değildir. Kottbuserdamm'da otuz çapulcu sürüsü halka açık parka girerek çocuk çocuğa, kadına kızı saldırmaları ve kan akıtmaları yine ATİF'e ait kiralık cellatlarından başkaları değildir. Karlmarks str. de Müslüman topluluğuna saldıran, Lützow str. deki Taverne önünde Müslümanların kanını akıtan, Brunnen str. de kadın ve kızlara saldıran ırz ve namus düşmanı bu kızıl cellatlardan başkaları değildir. SPANDAU'da akıtılan kan bu ATİF'e bağlı kızıl cellatların arkasında Urfalı olup eski TİP'si M. Vekili adayı ERMENİ dönmesi Maocu Hayrettin Behram, Lu ter kilisesi papazı Klaus Wiesinger, Mehmet Ateş ve adamlarıdır. Bu papaz, papaz

kisvesi altında Paulscheneider Haus'da komünist eğitimi yaptırılmaktadır.

Bu Mao'cu, ARNAVUTCU kızıl cellatlar, bu dişlek putperest Karl Marks'ın itleri, beslemeleri, kiralık katilleri Müslüman Anadolu'dan gereken dersi alacak, akıttıkları kanlarda boğulacaklar...

Kan akıtmaya doymayan ATİF'e bağlı kızıl cellatlar Augsburg'da Müslümanların mabetlerine saldırarak yüzlerce insanın kanlarını akıtarak orasını da kana boyadılar. ATİF'e bağlı seksen ilticacı ile yüzüymü işçi komünist şimdi Alman yargıcının önünde cezalarını çecekler. 120 ATİF üyesi hain tutuklanmıştır.

Bu Mao'cu, Arnavutcu kana susamış kuduk cellatlar en modern silahlarla donatılmış, eroin ve her türlü kaçakçılık bunların eli altında yapılmaktadır. İş yerlerini basan bunlar, kadınlara saldıran bunlar, emekçi düşmanı bunlar, işçiyi kurşunlayan bunlar, iç savaşı düzenleyen bu halk düşmanlarıdır.

Muş'un, Sivas'ın, Antep'in, Malatya'nın, Kayseri'nin ve bütün Anadolu'nun bağrından kopup gurbette çile dolduran emmilerim, dayılarım, analarım, bacılarım, gar daşlarım, dindaşlarımız birlik olalım. Müsterek düşmanlarımıza karşı vatan için, Din için, bayrak için, namus ve şerefimiz için ve de yaratan için birleşelim, kana susamış ATİF'e bağlı kızıl cellatlara derslerini verelim. Akıtılan kanların hesabını bu cellatlardan, bu kiralık katillerden soralım. Politika cambazlarının eline düşmeden, onların aleti olmadan ALLAH rızası için, Hz. MUHAMMED'in sancağı altında toplanarak, mücahitler ordusuna katılarak bu şerefsiz, haysiyetsiz, ırz düşmanı, Müslüman kanına susamış ATİF'e bağlı tasmalı kızıl DOMUZLARA karşı kut - sal savaşımızı verelim. ALLAHIN ve Hz. PEY GAMBERİN düşmanlarına karşı neyze lazımçılığı, korkuyu bırakalım. Son kale olan vatanımızı bu kızıl cellatlara teslim etmeyelim. Vede etmeyeceğiz."

ALLAHIN SELAMI İNANANLARIN ÜSTÜNE OLSUN. ATİF DEN HESAP SORULACAK; ATİF'ÇİLER AKİT TIKLARI KANLARDAN BOĞULACAKLARDIR.

Bağımsız İslam Mücahitler guru - bu adına Apdulvahap Mimalioğlu Spandau-Berlin

AUGSBURG HAPİSHANESİNDEN ATİF SEMPATİZANLARININ SESİ :

ZİNDANLARDAN YOLDAŞLARA SELAM

Demir parmaklıklar vız gelir bizlere
Mil çektiler hakimler gören gözlerle
Yazıktır deyip, üzülmeyin bizlere
Kalplerimiz güm güm ulaşıyor sizlere

Dört duvar küçük bir pencere
Sorarım gardiyana bu ceza niye
Gardiyan güler bana dert mi diye
Belli yardımcı o da bozitelere

Kaşınır vücudun, kirilenmiş başın
Yağsız üç öğün ekmeğin aşın
Fazla da düşünürsen ağır başın
Demir parmaklıkların kırılması yakın

Belli mücadele hapiste sürecek
Ezilenler mutlak birlik olacak
Gelen günler ezilenlerle gülecek
Sorarım bozite halin nolacak

Gözleyince görüyoruz yoldaşlar sizi
Duvarlar engelleyemez kinli gözü
Yolunuza devam düşünmeyin bizi
Yaşasın Demokratik Halk Devrimi

Sloganlarımız gür sığmıyor hücreye
Zulüm vız gelir devrimcilere
Gardiyan bakıp terliyor bizlere
Kardeşler yoldaşlar selam sizlere

ATİF'e mücadelesinde başarılar dileriz,
bütün demokratları, devrimcileri ATİF saflarında birliğe çağırırız.

MARAŞ KATLIAMI.. Baştarafı 1. sayfa

Bu kavganın bir yanında milliyeti, dini, mezhebi ne olursa olsun işçiler, köylüler, tüm ezilenler; diğer yanında emperyalizm ve ona uşaklık eden komprador burjuvazi ve toprak ağaları vardır. Onların faşist düzeni, devleti vardır. Hakim sınıflar sömürü ve talan düzenlerini sürdürebilmek için emekçi halk içinde var olan milliyet, mezhep, vs. temeldeki çelişmeleri körüklemekte, halkı bir birine kırdırmaya çalışmaktadır. İşte Maraş'ta olan budur. Katliamın sorumlusu katliamın gerçek ağa babası, emperyalizm ve ona uşaklık eden komprador patron ağa düzenidir. Komprador patronların ve toprak ağalarının devletidir.

Katliamı uygulayanlar, bilinçli ya da bilinçsiz olarak, komprador patron ağa devletinin, düzeninin planını sahneye koymuşlardır.

Halkımız, Kahraman Maraş katliamının Çorum katliamının ve bütün faşist katliamların gerçek suçlusu olan komprador patron ağa düzenini Demokratik Halk Devrimi ile yerle bir edecek; faşist katliamların uygulayıcılarından ve sorumlularından mutlaka hesap soracaktır.

M. Tezel

BATI-ALMAN EMPERYALİZMİNE VE TÜRK FAŞİST DEVLETİNİN FAŞİST SALDIRISINA KARŞI AUGSBURG'DA TUTUKLU DEVRİMCİLERİ DESTEKLEYELİM BAĞIŞ KAMPANYASINA KATILALIM HEDEF: 150 000 DM

EMEKÇİ KADINLAR KATILMADAN DEVRİM OLMAZ! DEVİRİM OLMADAN EMEKÇİ KADINLAR KURTULAMAZ!

OKUYUCU MEKTUBU

YÜRÜYÜŞ

Bir elimde Kızıl Bayrak
Ötekinde silahım
Yürüyorum üstüne
Soysuzlar devletinin

Bir yanımda ezilenler
Ardımda tüm emekçiler
Yürüyelim üstüne
Soysuzlar devletinin

Dilimde türküsü devrimin
Gönlümde aydınlıklar
Biliyorum bitecek
Bu sonsuz karanlıklar
Yürüyoruz üstüne
Soysuzlar devletinin

İşçiler, köylüler, devrimciler, tüm ezilen halkımız...

Ben Mücadele'miz de çıkan tüm yazıların gerçekliğine inanmış bir Mücadele okuyucusuyum. Devrime gönül veren her fert gibi, ben de yılların verdiği bir istekle Mücadele'ye kaleminin yettiği bir şeyler yazmak istedim.

Kardeşlerim, bacılarım...

Bena, başkolum mezunu, onbir yaşında çalışan, bakılmamış, ondört senedir çalışan bir çocuk annesi kadını. Tüm anneler gibi benim de gözüm yaşlı; çünkü kapitalist patron-ağalar rahat yaşamaları uğruna güzel yurdumuzu emperyalist ülkelere nasıl sattıklarını, sömürü düzeninin bütün yükünü biz emekçilerin sırtına yüklediklerini, bunların yanısıra, Lenin'in yapmış olduğu devrimi yozlaştıran, Kruşçef ve Brejnev yönetimlerinin başka ülkelere silahlanmaları gerektiği telkinini verip de, kendilerinin Amerika ile nasıl at başı yarıştıklarını her deyrimci gibi ben de biliyorum. Öte yanda Rusya'nın yeminli uşaklığını yapan sosyal faşistler, gerçek halk devrimcilerini halka sapık akımlar olarak tanıtlıyorlar, ama bunların asıl yüzleri gün geçtikçe bütün çirkinliği ile ortaya çıkıyor.

Kardeşlerim, bacılarım...

Bizler gerçek halk devrimcilerinin

Türkiye'de 1 Mayıs mahallesinde, Ecevit hükümeti zamanında aylarca yaşsız yiyeceksiz kalan halka Migros arabasını canları pahasına kaçırdı halka dağıttıklarını, gecekonduları yıkıp halkı sokağa atmak isteyen patron-Ağa devletine karşı nasıl savaştıklarını, Tarih ve bölünüş bir çok olaylarda emekçinin, köylünün yanında yer aldıklarını biliyoruz. Bizler anne ve babalar olarak çocuklarımıza mutlu ve sömürsüz bir yarın bırakmak vazifesini kendimize bir sorumluluk olarak kabullenmeli ve gerçek halk devrimcileri yanında halk saflarındaki yerimizi almalıyız. Eğer canımızı dışımızdaki olarak çalışıp, üniversite çağlarına kadar okuttuğumuz çocuklarımızın bir faşist kurşununa kurban gitmesini istemiyorsak, emperyalistlerin uşaklarının ülkemizde kurdukları dikta rejimine karşı tek bir yürek, tek bir yumruk olmalıyız. Aksi takdirde göz yaşlarımız kurumayacaktır.

Başından geçen bir olayı kısaca anlatayım. Beyim ve birkaç arkadaşla birlikte İstanbul'da bir giyim sanayiine işçi olarak girdik. Patron bizi işe alırken normal bir aylık maaş teklif etti ve çalışmaya başladık. Bir ay kadar sonra fabrikadaki işçiler üzerinde büyük bir baskının olduğunu, mecburi mesailer konduğunu ve patron tarafından keyfi kesintiler ve işten çıkarmalar olduğunu gördük. Bunun üzerine birkaç arkadaş bir olup sendikalaşmayı kararlaştırdık. Çalışanların çoğunluğunu Bulgaristan'dan gelen ve normal aylığı yarisine çalışmaya kabul eden, göçmen işçiler teşkil ediyorlardı. Biz bu emekçilerden olumlu gördüklerimize sendikalaşmaya gerektiğini anlattık. Fakat hemen patrona yetiştirdiler ve bizim aldığımız aylıklar yarı yarıya kesintiye uğradı. Buna rağmen yılmadık ve çalışmalarımıza devam ettik. Bizimle başa çıkamayan patron, bu kez Hatay Ülkü Ocaklarından getirttiği komandoları sanki işçiyimşer gibi içimize yerleştirdi ve ka ba kuvvetle bizi susturmaya çalıştı ve biz işten ayrılmak zorunda bırakıldık. Bu komandoların baskısı çoğunluğu Bulgaristan'dan yeni gelen göçmen ve kadın olan emekçiler arasında başarıya ulaştı ve fabrikada çalışan burjuva özentisi bilinçsiz kızlarda bunlara bilere ve bilmeyerek, emellerini gerçekleştirmeleri için yardımcı oldular. Burada devrimci kadınlar olarak bize düşen görevin öncelikle burjuva özentisi ağına düşmüş olan

bu bilinçten yoksun bacılarımıza doğru yolu göstermek ve onları bu karanlıktan çıkarmak olduğunu unutmamalıyız.

Bacılarım, kardeşlerim...

İnanıyorum ki bu kışa öyküm sizlere yabancı gelmemiştir. Çünkü birçoklarınız fabrikalarda bu durumlara sık sık karşılaşıyorsunuz, bunun için sık sık saflarında ki gerçek devrimcilerin yanında yer alalım. Kendi halk devrimimizi yapalım, çocuklarımıza özgür bir dünya bırakalım. Fabrika ve atölyelerde ezilen kimsesiz küçük çocuklara sahip çıkalım, onların patronlarına alet olmalarını önleyelim ve devrimcilere yakışır bir şekilde örnek olarak onları devrim sempatiyanlığına kazandıralım.

1979 yılı Türkiye'de ve dünyada çocuk yılı olarak ilan edildi. Bir sürü yaldızlı palavralarla 365 günü geride bırakarak geçti. Acaba kimlerin çocuklarının yalıydı bu? Büyük şehirlere kendi hayatını kendi kazanma düşüncesi ile ailelerinin feodal baskıları sonucu köylerinden kaçarak gelip köprü altlarında yatan ve sapık insan bozuntularında kirli emellerine alet olan tertemiz köy çocuklarının yılı mıydı? Yoksa K. Maraş'ta ağaçlara çiylenen çocukların yılı mıydı o çocuk yılı? Kim bilir, belki karnını doyumak için yaptığı hırsızlıktan dolayı Sübyan koğuşlarını dolduran biçarelerin yılı idi?!

Atın, atın, eskimiş çoraplarınızı atın 'JILL' gelisine yaygarasıyla halkı tüketim jürüsüne iten yabancılara yabancılara 160 bin TL kira ödeyerek yaşadığı bir düzende, rahat yaşamaları için emekçiyi kiralık katillere vurdukları bir düzende, yedi yaşındaki çocukların köyde, tarlada, şehirde fabrikalarda ailesine yardımcı olabilmek için hem çalışıp, hem okuduğu bir düzende çocuk yılı kutlanmaz, kutlanamaz! Bizlerin bu gibi aldatmacalara karnımız tok.

Türkiye'de Halk Devrimi gerçekleşirse, tüm çocuklara eğitim olanağı sağlanır, Sübyan koğuşlarındaki çocuklar topluma kazandırılırsa, babasız ve anasız bırakılan çocukların gözyaşlarının dindirildiği gün bizim yılımız olacak diyoruz.

- YASASIN HALK DEVRİMİ
- KAHROLSUN FAŞİZM SOSYAL FAŞİZM
- HALK SAVASÇILARI ÖLÜMSÜZDÜR

Devrimci selamlar
İngiltere'den Mücadele
okuyucusu bir aile

Bir Tartışmaya Katkı

MÜCADELE'nin 46. sayısında "Kadınlar koçularının kölesi değildir" başlıklı bir yazı yerlenkti. Yazıda özetle, devrimci çevrelerdeki yaygın bir anlayış olan, devrimci arkadaşların kadınları dövmesi, horlaması, aşağılaması eleştiriliyor. Ve erkek devrimcilerin bir yandan derneklerde, vs. devrimcilik yapırlarken, diğer yandan evde kadınlara baskı yapmaları arasındaki çelişki sergileniyor. Ve haklı olarak kadınlara yapılan baskı ve haklı görülüp, mahkum ediliyor. Şiddetin ancak karşı-devrimcilerle, halk düşmanlarına uygulanabileceği açıklanıyor. Kadınlara yapılan baskıları çeşitli nedenlerle haklı çıkarmaya çalışanlar da eleştirilerek, sorunun kesinlikle zorla, baskıyla çözülmeyeceği ortaya konuluyor. Ve eğer sorun uzlaşmaz bir aşamaya geldimi, burada artık ayrılığın gündeme geleceği tesbit ediliyor. Bu tüm bunlara uymayan, bütün uyarı ve ikna çabalarına rağmen kadınlara baskı yapanların ise teşhir ve tecrit edilebilecekleri hatta gerekirse derneklerden atılabilecekleri belirtiliyor.

Her şeyden önce şunu belirtelimki, MÜCADELE'nin böyle bir konuya eğilmesi oldukça önemli bir girişimdir. Gerçekten de bugün devrimci saflarda bu alanda oldukça yanlış anlayışlar vardır. Burjuva-feodal toplumun alışkanlıkları bugün hala etkinliğini sürdürüyor. Bir çok devrimci arkadaş, dernekte, grevde, kısacası dışarda aktif olarak çalışmakta, sınıf mücadelesi ne katılmakta, teorik olarak kadınlar için si halk içinde kadınlara baskı yapmanın yanlış olduğunu propagandasını yapmaktadır. Fakat iş kendi ailesine geldimi, bütün bunları unutmakta, evde kadınına, bacasına baskı yapmaktadır. Hatta içlerinde kadınlarını döven, küfür eden bazıları bu anlayışlarını döven çeşitli gerekçelerle savunmaya çalışmaktadır. Bunlara karşı mücade-

le etmek, bu anlayışları mahkum etmek mut laka gereklidir.

Ancak burada şu soru ortaya çıkıyor. Bu mücadelelenin yöntemi nasıl olmalıdır? Bu çelişkinin niteliği nasıldır?

Bugün emekçi halk arasındaki esas kadın ve erkekler arasındaki çelişki esas itibariyle uzlaşmaz bir çelişkidir. Halkın arasındaki bir çelişkidir. Ve çözüm yönteminde esas alınması gereken eleştirilebilir-örnektir tiri olmamızdır. Bu sorununa ikna-özelen henüz daha burjuva-feodal toplumun kabuğu içinde yaşadığımız ve emekçiler üzerinde hakim kültürün burjuva-feodal kültür olduğunu gözönünde bulundurmalıyız. Bu devrimci çevreler içinde geçerlidir. Bu konuda devrimci saflarda başta geri çevre olmak üzere, özellikle kadın-erkek ilişkisi konusunda hakim olan burjuva-feodal kültürdür. Kökleşmiş, yerleşmiş alışkanlıkları atmamak, yaşamdan sıyrılmak oldukça zor olmaktadır. Ve biz bunları idari tedbirlerle, vs. ortadan kaldıramayız. Bu yalnız bu toplumda değil, Demokratik Halk Diktatörlüğünde ve sosyalizmde de geçerlidir. Bu alanda esas yapmamız gereken burjuva-feodal anlayışlara karşı ideolojik-kültürel bir mücadele vermek, bu konuda devrimci düşünceleri ve tavrı yaygınlaştırmaktır. Bu elbetteki idari tedbirlere (dernekte atma, teşhir ve tecrit etme, vs.) toptan karşı olmalıyız teclatına gelmez. Bu, bu yöntemi esas alamayacağımız, almamız gerektiği anlamına gelir. Bu açıdan, bu tür yöntemleri uygularken çok dikkatli davranmalı, kanaatimce son tahlilde bu yöntem başvurmalıyız. Ve devrimci saflarda özellikle bu konuda eğitime ağırlık vermeliyiz. Devrimci kültürü bu alanda da yaygınlaştırmalıyız.

Bu sayıda ayrıca Çin'de Kültür Devrimi

Devamı 11. sayfa

DUISBURG

7 Temmuz günü şehrimizde üçüncü bir olay oldu. 17 yaşında bir genç kız intihar etti. Olay gelişimi ve nedenleri kısaca şöyledir.

Bundan 3 yıl önce getirilen bu kız, ağabeylerinin yanında kalıyor ve küçük ağabeylerinin çocuklarına bakıyordu. Annesi babası burada olmadığı için kaçak olarak kalıyordu. Evde herkes kızı baskı yapıyordu. Bu baskı son dönemde arttı. Ailesi onu Türkiye'den onun tanıdığı biriyle evlendirmek istiyordu. O ise bunu istemiyor bunda sevdiği bir arkadaşıyla evlenmek istiyordu. Bunun üzerine kendisine daha da çok baskı yapan ailesine uzun bir zamandan beri biriken tepki kendisini intihar olarak naktaladı.

Biz bu olaydan çok şeyler öğrendik. Uzun bir zamandır, derneğimizin üyeleri idiler. Görünen odur ki bunlar birer sahte kar imişler. Bizim kadınlar ve çocuklar konusundaki tavrımızı bildikleri halde; yanımızda bunu kabullenmiş gibi görünüp, arkamızda feodal despotluk yapıyorlarmış. Objektif olarak yaptıkları faşist-feodal, komprador-patron-ağa düzenine hizmet etmektedir. İskence, baskı sömürücü sınıfların metodudur. Bizler ise ailemiz arasında eleştirilebilir-ikna metodu uyguluyoruz.

Bugüne kadar gerek bu aileye, gerekse başka ailelere gerek bu konuya, gerekse mücadeleyi veremedik. Bu gibi sonuçların doğabileceğini ancak dolaysız pratiğimizden gördük. Bundan böyle ilişkide bulunduğumuz aileler ya devrimci bir tarzda ilişkilerini yürütürler, yada bizimle en ufak bir alakaları bile olmayacaktır. Bundan sonraki mücadelemiz bu doğrultuda olacaktır. Bu kişiler derneğimizde yapılan bir toplantı sonucunda dernek üyeliğinden atılmışlardır.

H. Fukara

"Sağ" ve "Sol" Terör mü ?

Hakim sınıflar son aylar içinde "sağ" ve "sol" terör demogojisine ağırlık vermeye başladılar. Bunlar boyalı basınla - rında faşistlerin işledikleri cinayetler le, devrimcilerin eylemlerini bir ve ay nı olarak göstermeye çalışarak "millet"i "teröre karşı" birleşmeye çağırdılar. Özellikle 12 Mart döneminin üç kez başbakanlığını yapmış olan Erim'in dev - rimciler tarafından cezalandırılması - dan sonra ; faşistlerin DİSK eski genel başkanı Kemal Türkler'i katletmesi üzeri ne "teröre karşı birleşme" teraneleri i - yice yükseldi.

Erim'in öldürülmesi ile Türkler'in öl dürülmesi olayı karşılaştırıldığında , hakim sınıfların "sağ" ve "sol" terörü eşitlerken yaptıkları demogoji açık bir biçimde ortaya çıkmaktadır.

Nihat Erim kimdir ? Nihat Erim 1945 den bu yana, komprador patron ağaların has partisi CHP'nin içinde önemli bir ye ri olan hakim sınıfların ünlü bir siya - setçisidir. 12 Marttan sonra CHP den ist - ifa ederek başbakanlık görevini üstlen - miştir. O böylece 12 Mart dönemindeki tüm faşist cinayetlerin, işkencelerin sorumluluğunu bilinçli olarak üstlenmiş - tir. Gerekliğinde "demokrasiye şal ör - tülebilir" diyen, Anayasayı "lüks" ilan eden, "Balyoz" hareketlerini başlatan Erim'dir. Nihat Erim'in devrimci bir ör - güt tarafından cezalandırılması hakim sı nıflar tarafından "sol terör" olarak adlandırıl - maktadır. Hakim sınıfların "sol terör" diye adlandırdığı, gerçekte ezilenlerin, sömürülenlerin kendilerini savunmak i - çin uyguladıkları şiddet eylemleridir.

Nihat Erim'in öldürülmesinin hemen er tesinde, faşist katiller sürekle avına çıktılar. Bu sürekle avında en ünlü kur - ban, DİSK eski genel başkanı, Maden-İş genel başkanı Kemal Türkler oldu. Kemal Türkler, işçi sınıfı içinden gelen, ge - lişmesi içinde işçi sınıfından kopup bü - rokratlaşan bir sendika ağası idi. Sendi ka ağası olmasının ötesinde, o Rus sos - yal emperyalizmine uşaklık da ediyordu. Ama ona sıkılan kurşunlar, onun şahsını ve bu niteliklerini hedeflemiyordu. Ke - mal Türkler'e sıkılan kurşunlar, gerçekte işçi sınıfına sıkılıyor, faşistler iş ç i sınıfına korku salmaya çalışıyorlardı. İşçi sınıfı buna gereken cevabı verdi. Yüzbinlerce işçi bu faşist cinayeti la - netlemek için işi bıraktılar.

Nihat Erim'e sıkılan kurşunlar gerçek te komprador patron ağa devletini, emper yalizmi, faşizmi hedef alan kurşunlardı.

Kemal Türkler'e sıkılan kurşunlar ise komprador patron ağa düzenini, emperya - lizmi, faşizmi yeşatmayı hedefleyen kur - şunlardı.

Bunları "sağ" ve "sol" terör adı al - tında bir ve aynı şeyler olarak görüp göstermek ancak hakim sınıfların işidir.

Bugün ülkemizde bir yanda faşizmin güçleri vardır. Bunlar halka, tüm emek - çilere karşı faşist terör uygulamaktadır. Diğer yanda faşizme karşı olan güçler vardır. Bunlar faşist teröre karşı gerek - tiğinde silah elde direnmektedirler. Du - rum budur.

Ve bu, faşizm yıkılana, halkın iktida rı kurulana kadar sürecektir.

M.Ulaş

ELAZIĞ...Baştarafı 10.sayfada

hi zor sürdürmektedirler. Yakınlarıyla, avukatlarıyla görüşmelerini yasaklanmıştı n çoğu kez günlük yayınlanan bir gazeteyi okuyabilmek için, günlerce süren açlık grevleri yürütülmektedir. Mahkumların ya şam koşullarının düzelmesi ve demokratik haklarını almak için giriştikleri mücade le kanla bastırılmakta, savunmasız tutuk lulara otomatik tüfeklerle ateş edilmek - tedir.

Bugün ülkemiz zindanlarında işkence - den, hastalıktan, faşist itlerin saldırı sından ölenlerin sayısı her geçen gün artmaktadır. Halkın evinde, işinde can güvenliği olmadığı gibi, zindanlarda da can güvenliği yoktur. Kimin ne zaman iş - kenceye götürüleceği, kimin ne zaman planlı bir şekilde faşist itlerin saldırı - rısına uğrayacağı belli değildir. Üste -

lik beslenme imkanlarının çok kötü olma - sı, hücrelerin temiz olmaması, nemli vs. olmasından dolayı, sağlık koşullarında ol dukça bozuktur. Ve bugün hücredekilerin çoğu ölümcül hastalıklarla yüzüzedir. Bunlara karşı en ufak bir önlem alınma - mıştır. Hakim sınıflar halkın tepkisini önlemek için göstermelik olarak bir-iki MHP'li faşistide tutuklamaktadırlar. Ama bu tümüyle bir sahtekarlıktır. Faşistler ön kapıdan girmekte, arka kapıdan çıkmak tadırlar. Faşistler için hapisaneler, yol geçen hanıdır. Nitekim onlarca dev - rimcinin, ilericinin, bilim adamının ka - tili faşist caniler, bugün ellerini-kol - larını sallaya sallaya dışarıya çıkmış, yeni cinayetler düzenlemektedirler. Ama faşist diktatörlük kızgın saç üzerinde - ki ayıyı andırmaktadır. O her yanından kuşatılmıştır. Bugün zindanlarda önemli mücadelelere sahne olmaktadır. Ülkemizin

FAŞİST KATİLLERDEN HESAP SORULACAKTIR

Geçen ay içinde iki azıllı faşist ka - til daha cezaevinden kaçırıldı. İsa Arma ğan ve Mustafa Pehlivanoglu adlı iki azı llı faşist katil, 10 Ağustos 1979 gecesi Ankara Balgat Ziyabey caddesinde 4 kahve yi otomatik silahlarla taramışlar 6 kişi yi öldürmüşler, 12 kişiyi yaralamışlardı. Katiller daha sonra tutuklanmış, Ankara sıkıyönetim komutanlığı 1 Numaralı aske - ri mahkemesinde yargılanmışlardı. Mahke - me, bütün Türkiye halkının nefretle andı ğı Balgat katliamının sanıklarını 'kat - liam' suçundan idama mahkum etmişti. İ - dam cezaları askeri yargıtayca da onay - lanmış, görüşülmek üzere Türkiye Büyük Millet Meclisine gönderilmişti.

Katliam suçundan idama mahkum olan İsa Armağan ve Mustafa Pehlivanoglu adlı azıllı faşist katiller Mamak askeri ceza - evinde tutuklu bulunuyorlardı. Hakim sı - nıflar tarafından Türkiye'nin en güven - likli cezaevi olarak reklamı yapılan Ma - mak'tan iki azıllı katil Ağustos ayı ba - şında ellerini kollarını sallayarak çıktılar. Yapılan araştırma bu iki azı llı katilin, cezaevi içinden ve dışından yardım alarak, asker elbisesi giydirile - rek cezaevinden kaçırıldığını gösterdi.

Daha önce kaçırılan Mehmet Ali Ağca olayında olduğu gibi, bu kez de faşist katillerin kaçırılmasından sonra olay, üç beş gardiyan ve askerini açığa alınması & le kapatılmaya çalışıldı, çalışılıyor.

Musa Pehlivanoglu, İsa Armağan gibile ri, gerçekte hakim sınıfların, komprador patronların ve toprak ağalarının, fa - şist düzenlerini sürdürmek için kullan -

dıkları maşalardır. Bunlar, hakim sınıf ların çıkarları doğrultusunda devrimcile re ve emekçi halka terör uygulamaktadır. Amaçları halkın örgütlenmesini ve mücade le etmesini engellemektir.

Hakim sınıflar yer yer, zaman zaman kendi uşaklarını da, maşalarını da tutuk lamak, yargılamak, bu iki faşist katil o layında görüldüğü gibi gerektiğinde idam cezasına çarptırmak zorunda kalmaktadır. Düzenlerini sürdürmek için, kanlı faşist yüzlerini gizlemek için bunlar bazen ken di uşaklarını da kurban etmekten çekinme mektedirler. Yakalanan faşist katillere verilen idam cezaları halkı uyutmak için "Devletin tarafsız olduğunu" göstermek i çin verilmektedir.

Hakim sınıfların tanınmış faşist ka - tillere idam cezası vermesi, göz boyama - dır. Devletin tarafsızlığını göstermez. Nitekim idam cezası verilen ağır hapis cezalarına çarptırılan faşist katiller

cezaevlerinde terör uygulamaya devam et - mekte, gerektiğinde İsa Armağan, Mustafa Pehlivanoglu olayında görüldüğü gibi ka - çırılmaktadır.

Ama faşist katiller sevinmesinler. Hal kımız faşist katillerin, hakim sınıfla - rın faşist mahkemelerinde cezalandırılma yacağını iyi bilmektedir. Faşist katille re verilen cezaların göstermelik olduğun u iyi bilmektedir. Faşist katillere ce - zayı halkımızın devrimci mücadelesi vere cektir. Hiç bir faşist cinayet cezasız kalmayacaktır.

N.Zafer

FRANSA

Fransa'da faşistler Dev-Yol sempati za na bir devrimci işçiyi katlettiler.

Mehmet Yavuz, Fransa'nın Montbelliard kentindeki Peugeot otomobil fabrikasında çalışan, çevresinde ilerici, devrimci ça lışmalar yapan devrimci bir işçiydi.

Mehmet Yavuz'un anısına Dev-Yol siya - seti, Strasbourg Türkiyeli İşçiler Der - neğinin bulunduğu bir toplantıda bir yür üyüş yapma kararı alınmıştır. Daha son ra Dev-Yol, sadece kendilerinin bulundu ğu bir toplantıda yürüyüşün "pankartlar serbest, sessiz" yapılması kararı alıyor lar.

Yürüyüşü Fransa'daki anti-faşist kitâ le dernekleri üyeleri, Dev-Yol, Partizan, CGT, sosyal faşist bir sendika, CFDT ile Fransız devrimcileri katıldılar. Bu yürü - yüş katılan TÖK/YD üyesi FTÖB, FTED, FTIB Strasbourg, Partizan siyaseti aynı blokta yürüdüler ve kendi pankartlarını açtılar.

Sessiz bir şekilde yapılan yürüyüş katledilen bir devrimcinin anısına yapı - lan bir yürüyüşe benzemiyordu. Devrimci - ler "slogan atılmıyorsa, marş söyle - riz" diyerek ağır ağır marş söylemeye başladılar. Şüphesiz oraya gelenlerin fa şizme karşı mücadele etme, haykırma is - tekleri vardı. İşte bu istekti marşta ha linde başlatılan marşları haykırarak sö yleten, giderek marşları sloganlara dönüş türen.

Bizim de içinde bulunduğumuz blok marş söyleyip, slogan atmaya başlayınca "ses - siz yürüyüş" kararını alan ses kesiciler haykırın kitleyi susturmaya çalıştılar. Ses kesiciler, ses kesmek için uğraşa dursunlar, tüm yürüyüşün kitleli marş -

lar söyleyip, sloganlar atmaya başladı. Yapılacak bir şeyin kalmadığını gören ses kesici sefler, hiç yüzleri kızarma - dan bu seferde kendi kitlelerine "Arka - daşlar sloganların düzenli atılabilmesi için, sloganları mikrofonla atan arkadaş - tan sonra atın" diyebiliyorlardı. Böyle - ce aldıkları karar, devrimciler tarafın - dan, kendi kitleleri tarafından, kendile ri tarafından çiğnenmişti. Yarıya kadar sessiz olarak yapılan yürüyüş, yaridan sonra sesli yürüyüşe dönüşerek bitiril - miştir. Gazete ve dergimizin satışının da engellenmeye çalışılan yürüyüş, Pege - aut fabrikası önünde bitirildi.

Yürüyüşten sonra konuşmak için söz sıramız geldiğinde bir arkadaşımız tam konuşmaya başlamıştı ki; bize söz hakkı vermek istemeyenler mikrofonlardan Enter nasyonel marşını söylemeye başladılar.

Enternasyonal sözümlüğün kesilmesi çok becerikli bir burjuva oyunuydu. Çünkü söz hakkımız var diye sözümlüğe devam e - dersek enternasyonale saygısızlık etmiş olacaktık. Konuşmamızı keserek söz hak - kımızı kaybetmiş olacaktık. Biz, enter - nasyonel söylenirken konuşmamızı kestik, söz hakkımızı da kaybetmedik. Biz tekrar konuşmaya başlayınca bu defa da yürüyü - şün bittiğinin anonsunu yaptılar. Yürüyü şün bitmediğini bilen, konuşmayı dinle - yen kitleyi tek tek toplamaya çalışmış - lar, bu arada da devrim andı içmeyi unu tmuşlardır.

Ama devrimciler konuşmalarını yaparak devrim andı içerek yürüyüşü devrimcilere uygun bir şekilde bitirdi.

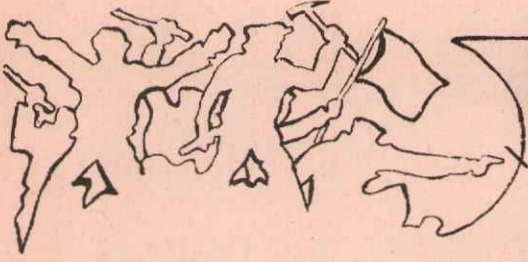
FTED, FTÖB, FTIB Strasbourg

her hapishanesinde direnişler, açlık grev leri, isyanlar olmakta, zindanlarda da özgürlük türküleri yükselmektedir.

Geçtiğimiz dönem Elazığ, Diyarbakır, Adana, Antalya, İstanbul, Ankara ve di - ğer illerdeki askeri ve sivil cezaevleri önemli direnişler yaşadı. Tutuklular mü - cadele ile bir çok demokratik haklarını aldılar. Mesela bazı cezaevlerine öncel ğ ri hiç gazete sokulmaz, ya da sadece bo - yalı basının kadın ticareti yapan Saklan baş gibi gazeteler sokulurken, mücadele sonucu diğer gazeteler ve bazı devrimci kitaplarında içeriye girmesi sağlandı. K1 sacası bugün zindanlarda da güçlü bir devrimci mücadele vardır. Hakim sınıflar bu mücadeleler karşısında ecel terleri dökmektedirler.

Elazığ'dan bir Müca - dele okuyucusu.

KAHROLSUN EMPERYALİST GERİCİ SAVAŞLAR ! YAŞASIN DEVRİMCİ SAVAŞLAR !

DEVRİMCİ SANAT SAYFASI

yılmaz güney

Faşist hakim sınıflar, emekçi halkı za karşı saldırılarına her geçen gün bir yenisini daha ekliyorlar. Zindanlarına devrimcilerle, komünistlerle, tika-basa dol durmak; işkencelerini en akıl almaz metodlarla yürütmekten vahşi bir haz duyan bu kan emiciler, emperyalizmin sadık uşakları, emekçi halkımızın yükselen devrim mücadelesini durdurmak; devrim yolunda kararlı adımlarla ilerleyen halkımızı yıldırarak, karamsarlığa düşürmek için ellerinden geleni ardlarına koymuyorlar. Ama emekçi sınıflar, patronlara, ağalara karşı vermekte oldukları can pahası müca deleyi hayatın her alanında yükseltiyor. Devrimciler, elde silah direniyorlar. Devrimci sanatkarlarımız sözleriyle, sözlerle her geçen gün proleter kültüre yaptıkları katkılarla devrim mücadelesini sürdürüyor, emperyalizme uşaklık eden it sürülerinin yuvalarını kendi metodlarıyla kazıyorlar. Halkımız bu yolda nice evlatlar yetiştiriyor.

İşte Yılmaz Güney de halkımızın bu gü ne dek yetiştirmiş olduğu biridir. O, sanatıyla yönetmenliğini yaptığı devrimci filimlerle, senaryolarıyla, romanlarıyla bir yandan devrimci sanata katkıda bulunuyor; diğer yandan hapise düştüğü zaman - dan bu yana devrimci mücadelenin hakim sınıfların karanlık zindanlarında da kıyasıyla devam ettiğinin güzel örneklerinden birini veriyor.

"SÜRÜ" DEN BİR SAHNE

Bilindiği gibi hakim sınıflar, Yılmaz'ın mücadelesini engellemek için, Adana'da Yumurtalık ilçesinin hakiminin öldürülmesini bahane ederek, Yılmaz'a 19 yıl hapis cezası vermişti. Uzun yıllar hapiste bulunan Yılmaz Güney, hakim sınıfların planlarının tersine mücadelesini yurdurmadı, daha da ilerletti. Hapiste yazdığı devrimci eserlerle, Türkiye halkının devrimci mücadelesine elinden geldiğince destek oldu, katkıda bulundu.

Yılmaz Güney'in tahliyesine 2,5 yıl kala, faşist hakim sınıflar, halkımızın devrim mücadelesi yoluna yeni yığınlar taşıları dizmek için Yılmaz'a karşı bir saldırıya daha hazırlıyor. "Proleter Devrimci Kültür Mücadelesinde Güney" adlı dergide yayınlanan yazılarıyla komünizm propagandası yaptığı iddia ediliyor ve çeşitli devrimci eserlerine karşı İstanbul Sıkıyönetim Mahkemesi Yılmaz'ın a leyhinde 8 ayı dava açıyor. İstenen toplam 40 yıl hapis cezası daha. Bununla da halkımıza : "İşte görün; devrimciliğin - bizim işlerimize burnunuzu sokmanızın sonu budur. Devrimcileri zindanlarda çürütmek bizim elimizdedir" denemek isteniyor halkımız korkutulmaya çalışılıyor. Onların bu niyetlerini boyalı basınları karşı devrimci propagandalarıyla dile getiriyorlar. Örneğin "Hafta Sonu" denilen ve hakim sınıfların oldukça da adı bir propaganda, aracısı olan gazete, boy boy Yılmaz'ın, erasının ve çocuğunun resimlerini yayınlarken "Bitmeyen Çile", "Bu na can, yürek mi dayanır" gibi acıklı sözlerle yığınlar zehirleri saçmaya hız veriyor.

Ama nafiye... Bu tip sahtekarlıklara başsızlık geçtikçe daha çok alıyoruz ki hakim sınıfların bu türden propagandalarına hız vermeleri aslında onların korkunç akibetlerini görmelerinden dolayı içine düştükleri telaşın bir belirtisidir. Kal di ki; onlar, devrimcileri zindanlarda çürütmek korkusuyla yıldırılmazlar.

O duvar, duvarlarımız ...
Vız gelir bize, vız...

diye boşuna mı söylüyor Nazım. Devrimci mücadele nerede olursa olsun devam eder. Demir parmaklarının arkasında olmayı "her şey bitmiştir" şeklinde göstermeye çalışan hakim sınıflar ve onların bora-zanlığını yapan uşak basına karşı bizzat Yılmaz şöyle diyor :

" Benim salıverilmiş olmam, özgür olmam değil esas sorun. Özgürlük, özünde sınıfsal özellik taşıyan bir olgudur. Biz özgürlük anlayışımızı üretici emekçi halkımızın çıkarları doğrultusunda anlıyoruz..."

Faşizmin hüküm sürdüğü ülkemizde ister dışarda, ister içerde olalım, gerçek anlamda özgürlükten söz edemeyiz. Bizim kazanılacak olan özgürlüğümüz, faşist devletin paramparça edilerek yıkılmasına bağlıdır. Ve bunun için verilen mücadele hayatın her alanında verilmektedir.

Elbette ki, devrimciler, hakim sınıfların eline, zindanlarına düşmek istemezler. Onların eline geçmemek için ellerinden geleni yaparlar. Fakat ellerine düşüklerini de onlar zannettiği gibi "her şey bitmez". Aksine bu defa devrim mücadelesi için yeni bir alan açılmış olur. Devrimciler mücadelesini sürdürürler, hem de daha çelikleşmiş, kinleri daha da bilemiş olarak.

"DÜŞMAN" DAN BİR SAHNE

İşte hakim sınıfları, emekçi halkımızın kanıyla ellerini binlerce kez yıka - mış olan kan emicileri korkutan da budur. Bugün, emperyalizme, sosyal emperyalizme ve bunların uşaklığını yapanlara karşı elinden geldiğince mücadele eden Yılmaz'ı ve onun gibi binlerce devrimcileri zindanlarda tutmak onlara hav verebilir. Ama sevinçleri kursaklarında kalacaktır. Emekçi halkımız Demokratik Halk Devrimini gerçekleştirecek ve yapılanları hesapları bir bir soracaktır. Ve bu hesapların gittikçe yaklaştığını gören hakim sınıfların telaşla düşükleri doğaldır. Çün kü engellemeye çalıştıkları devrimciler, değil zindanlardan, işkence tezgahlarında katledilmekten bile korkmamaktadırlar

Yılmaz Güney için istenen 40 yıl hapis cezasına karşı çıkalm !
Hakim sınıfların emekçi halkımızı yıldırarak için giriştiği propagandayı boşa çıkaralım !

D. Işık

Okuyucularımızdan

Şiirler

Tel örgülerin dışında
Alabildiğine ölgün yeşil
Ve içinde tel örgünün
İnadına kıpırtılı insanlar

Çıralı çıplak toprağın üzerinde
Olabilirdi aceleci
Adımlar
Ve gardiyan sabırsız
Bitmek üzere volta saati

Tahliyelerde
Marşlar söylenir Maltada
En katı yürekli bile
Çocukların gözlerinde
"Hayat denilen kavgaya girdik
Çelik adımlarla yürüyoruz"

Böylesine onurlu
Böylesine dimdikti
Düşünlerim düşürüyor
Ve böylesine atılır
Sevinçle
Atılır korkmadan
Canı pahasına
MÜCADELEYE

Düşünüyorum
Aç çıplak
Elleri çat çat
Emekçi köylüleri
Patron ağında ağa tuzağındaki
Mert yiğitleri düşünüyorum
Beyrutta Filistin'de tek yumruk olan
Kurtuluşları için can veren
gerillaları
Vatan hasretleriyle tutuşan bu yiğitleri düşünüyorum
düşünmemek elde değil be kardeş
Silaha sarılmak
ve onun kundağını düşmana karşı
ince zayıf ellerle iyi kavramak
zafere kadar böyle davranmak
zu şerefsiz generallere
göbekli, kamçılı ağallara patronlara
karşı göğüs germek
Sokmak köylere
Araştırılmaları mezralar, evler
Tetik çektilirmemeli şu namussuzlara

E.Karslı

İŞKENCEDE

Bir gün hatırlıyorum..
Suçu yoksul, yurtsever genç olmak.
Bir gün hatırlıyorum..
Kana susamış cellatlar
Dipçikle, yumrukla, jopla
Girişmişler insanlara.

Bir gün hatırlıyorum..
Yoldaşım demir parmaklıklar ardında.
Kolunda zincir, ayağında pranga,
Haykırıyordu, haykırdı, haykıracaktı.
Bir gün hatırlıyorum..
Caniler kıymışlardı yoldaşıma,
İşkenceye uğramış cesedini getiriyorlardı bana..

Bir gün hatırlıyorum..
Cesetleri dizmişlerdi ard arda
Kimi inliyor, kimi ölü, kimi diri
Vücutlarında morartılar vardı, kara kara
Bir gün hatırlıyorum..
Vahşilerin kiydikleri
Bireler halk neferleriydi bu ara

Bir gün düşünüyorum...
Yargılanacak işkenceciher
Aydınlanacak karanlık mahzenler.
Bir gün düşünüyorum...
Özgür olacak tüm emekçiler.

OKUYUCULARDAN MÜCADELEYE

SİVAS

Bugün hayatın her alanında yoksul kitlelere saldıran komprador patron ağa devleti, halk düşmanı iğrenç yüzünü Sivas'ta bir kez daha sergiledi. Faşist caniler Ali baba mahallesindeki devrimciler ve diğer emekçi kitlelerden oluşan gösteri topluluğunu otomatik silahlarla taradılar. Kitle katliamı düzenlediler. Bu alçakça saldırıda Ali İleri adlı devrimci arkadaş alçakça katledildi.

30 Haziran 1980 günü bir lisede faşistler devrimcilere saldırdılar. Ardından olay yerine gelen polis, devrimcileri yakalayarak götürdü. Gözaltına alınan devrimcilerin suçsuz olmaları sebebiyle yakınları dan bazı emekçi kadınlar karakola giderek gözaltına alınanların bırakılmasını istediler. Faşist polisler bu kezde emekçi kadınlardan birini adı bir şekilde bir çok insanın gözleri önünde dövdüler. Bunun üzerine devrimcilerin de yürüttükleri propaganda çalışmalarını sonucu karakolun önüne bir anda 1000-15000 e yakın emekçi kitle toplandı. Toplanan kitle hep bir ağızdan "tutuklular serbest bırakılsın", "kahrolsun faşizm", vb. sloganlar attı ve kitle giderek kalabalıklaştı.

Komprador patron ağa usakları bir anda karakolun önüne yüzlerce polis ve asker yığıldılar. Daha sonra da olay yerine gelen vali yardımcısı bizzat validen emir aldığını söyleyerek zor kullandığını söyledi. Ve aynı zamanda "ateş" emri verdi. Halk düşmanı faşist köpekler leş görmüş kargalar gibi halkın üzerine yüzlerce kurşun yağdırdılar. Ali İleri arkadaş bu sırada katledildi. Ayrıca 5 emekçi kadın ve erkek ise çeşitli yerlerinden yaralandılar. Marksist-Leninistler bu alçakça saldırıya karşı olanaklar ölçüsünde silahla karşı koydular. Ancak o an oportunistler için sloganlar hariç tam bir ölüm sessizliği idi.

Devrimciler daha sonra sabaha kadar mahallelerde nöbet tuttular. Muhtemel faşist saldırılara karşı hazırlıklı davrandılar. Ertesi gün ise komprador patron ağa usakları "sokağa çıkma yasağı" ilan ettiler.

Bu alçakça katliam Sivas halkının sınıf kinini biletti. Bir yanda komprador patron ağa devletinin saldırıları diğer yandan sivil faşistlerin saldırıları. Sivas halkı bütün bu saldırılara püskürtecektir. Marksist-Leninistler ölümlerdeki dönemde bu halk düşmanı saldırılara karşı daha da aktif bir şekilde direneceklerdir

Sivas'tan MÜCADELE okuyucuları

DERSİM KIŞLA HALİNE GETİRİLEMEZ

Faşist devlet uzun yıllardır toplu olarak katlettiği, sürgüne tabi tuttuğu, her türlü baskıyı dizginsiz bir şekilde yürüttüğü Dersim'de son günlerde baskı ve zulmü doruk noktasına ulaştırdı.

27 Temmuzda Pertek-Dere Nahiyesi karakol baskınına bahane yapan sıkıyönetim kuvvetleri Dersim'de askeri bir hareket başlattılar.

Yüzlerce asker, zırhlı araç, helikopterler, jet uçakları havadan ve Karadan Dere Nahiyesi köylerini kuşattı. Bütün köylüler, yaşlı kadın, çocuk demeden Hitler misali toplama kampına alındı. Halka her türlü baskı yapıldı. Tarlalara toplanan halktan kişilerin hiç bir ihtiyaçlarını karşılamadılar. Çocuklu kadınların, çocuklarını emzirmeleri dahi engellendi. Bu arada Elazığ işkence merkezinden gelen sivil polisler, bir çok genci, köylüyü sıkıyönetimin işkence tezgahlarına yolladılar.

Sıkıyönetim kuvvetleri operasyonu genişlettiler. Operasyon Hozata ve köylerine kadar uzandı. Köylerde bölük-bölük komandolar, jandarmalar gezmeğe başladılar. Uçaklar dağlık bölgelerde bombalar attı, otomatik makineli silahlarla taramalar yapıldı. Şu anda ise operasyon devam ediyor.

Bu operasyon toplu katliam provasıdır. Zaten faşist ordunun genel kurmay başkanı Kenan Evren "iç harbe hazırlandıklarını" ilan etmişti. Faşist şef askeri hareketten bir-kaç gün önce Dersimi "ziyaret"e (!) gelmişti.

Dersim'de uzun bir süreden beri bir katliam hazırlığı içinde oldukları devrimciler tarafından tespit edilmişti. Hakim sınıflar bir yandan boyalı basında dersim aleyhine her türlü kışkırtıcı-provokatif haberler yayınlarken, diğer yandan Dersim'deki polis-asker sayısını artırdılar. Okulları boşaltıp komando yerleştirdiler. Dersim sokaklarında bölük-bölük asker zırhlı araçlar dolaştırdılar. Dersim, işgal edilmiş bir şehri andırıyordu. Onlar, Dersimi KIŞLA haline getirmek istiyorlar.

Faşist devlet bu askeri hareketini Dersim'in diğer yerlerinde de yapmak isteyecektir. O, bu amacını Hürriyet gazetesinde açıkça belirtti.

Fakat faşist devlet bu amacına kolay, kolay ulaşamayacaktır. Dersim halkı ve devrimciler, ona, Dersim'i aşılabilir bir engel, derilemez bir gül olduğunu gösterecektir.

Dersim halkını 1938 katliamını, zaman zaman tekrarlanan toplu sürgünler nasıl

Tunceli'de askeri hareket başladı

* Dere bucağı karakolunun bahçesinde toplanan 500 kişiden yaşlılar ve çocuklar serbest bırakıldı.

Tunceli'nin dağlık bölgelerinde sürdürülen operasyon devam ediyor. Pazar sabahı başlayan askeri hareket iki güne kadar sonuçlanacak.

Helikopterler ve zırhlı araçların katıldığı arama-tarama da 100 kişi gözaltına alındı

yıldırmasaydı, bu baskılara yıldırılmayacaktır.

Şu anda devrimciler hakim sınıfların toplu katliam çabalarına karşı yoğun bir çalışma yürütmektedirler. Dersim merkezinde ve diğer yerlerde kampanya ile ilgili duvar gazeteleri, bildiriler, yazılamalar yapıldı. "DERSİM KIŞLA HALİNE GETİRİLEMEZ" kampanyası halk kitleleri tarafından geniş ölçüde desteklendi.

Hakim sınıfların Maraşta yaptıklarını, geçmişte Dersimde, Koçgiri'de, Zilan'da yaptıklarını Dersim'de yeniden yapmalarına izin vermeyeceğiz. Son günlerde geliştirdikleri "Nokta operasyonları" da onları bu amaçlarına kavuşturamayacaktır.

- KAHROLSUN MİLLİ ZULM
- DERSİM'DE YENİ PROVAKASYONLARA HAYIR

Dersim'den Mücadele okuyucuları

YOZGAT'TA DEVLET : MHP

Hakim sınıfların sözcüleri MHP li faşist komandoların "devlete yardımcı" olduğunu tezip ede dursun; Yozgat MHP il başkanı Ruhi Bacanlı bir günlük gazete ile yaptığı görüşmede, Yozgat'ta her işin kendilerinden sorulduğunu açıklayarak, hakim sınıf sözcülerini özellikle Demirel'i ve Türkeş'i güç duruma soktu.

Aşağıda Ruhi Bacanlı'nın söyledikleri ni aktarıyoruz :

"Devletin yapamadığını biz yaptık. Bir istihbarat teşkilatı kurduk. Şu anda benim 5000 elemanım var. Bunlar Yozgat'a adım atan herkesi adım adım göz takibine alır, kötü niyetli kişilere göz açtırılmaz. İstihbaratsız hiç bir şey yapılmaz. Bu kişiler bir davaya inanmış kişilerdir. Para almazlar, gerekirse sırtlarındaki ceketi satar, bana bilgi getirirler. İstihbarat yoluyla, olay çıkmadan önleme imkanı buluruz. Olay çıkarsa asgariye düştürürüz, kendi gurubumuzla tedbiri alır, devleti haberdar ederiz. İşte o zamanda meşru müdafaa hakkımız doğar. Biz böyle yapmasak, gelen gidene takip etmesek inanın Yozgat'ı birbirine katarlar.

Bizim ülkücü olarak inancımız "Devlet varsa biz varız" dır.

(...)

Bize gereken silahı nasıl mı buluruz? Bir misal vereyim. Susuz kaldınız, ne yaparsınız? Artezyen açarsınız, kuyu açarsınız ama sonunda suya kavuşursunuz. Silahı nasıl mı kullanacaklar? Yine misal vereyim: Yüzme bilmeyene ne yaparlar. Onu denize atıp yüzme öğrenmesini sağlarlar.

(...)

Bakin bu mahallede eskiden sol hakimdi. Bizim çalışmamızı gördüler. Bizden oldular. Bu mahalleden kaçanlar yok mu? Var elbette. Ama onlar CHP iktidarı za-

Yozgat MHP İl Başkanı Faşist Ruhi Bacanlı meydan okuyor...

manında yaptıkları zulmün hesabı sorulur korkusuyla kaçtılar. Zaten çoğunluğu çalgıcıydı. Tahminen 40 aile kaddırlar. "

Görüldüğü gibi bu faşist açık konuşmakta; Yozgat'ta devletin yapamadığını, kendilerinin yaptığını iddia etmektedir. 5 bin elemanı olduğunu, herkesi izlediğini övünerek anlatmaktadır.

Bu demekten sonra elen tekzipler gerçeği örtmezler. MHP li faşistler, Yozgat Merkezde olduğu gibi daha bir çok yerlerde "devlet güçlerine yardım" adı altında tüm emekçi halka azgınca saldırmakta; kendileri ile uzlaşmayanları faşist terörle sürmeye çalışmaktadır.

Ama MHP li faşistlerin bu oyunları bozulacak, halkımız faşist terörün hesabını er geç soracaktır.

L.Okçu

ELAZIĞ

Faşist hakim sınıfların uzun bir süreden beri ilan ettiği Sıkıyönetim onbinlerce devrimciyi, emekçiyi zindanlara tıktı. Hapishanelerin sayısı rekor kıran bir ülkede, hapishanelerde yer kalmadı. Hapishanelerin normal kapasitesinin iki-üç katında tutuklu yerleştirilmesine rağmen, her gün yapılan toplu tutuklamalar sonucu, zindanlara artık tutuklular sığmıyor. Faşist devletin Adalet bakanlığı yeni "modern ceza evleri"nin(!) yapıldığını belirtti.

Bugün ülkemizde devrimci yayını okuma bir yürüyüşe-mitinge katılma, herhangi bir kişinin gammazlaması sonucu emekçiler, devrimciler zindanlara doldurulmaktadır.

Zindanlar her zaman sömürücü hakim sınıfların, kendilerine isyan eden, zulme ve haksızlığa baş kaldıranların doldurulduğu yerler olmuştur. Aynı zamanda bu düzenin yarattığı cehalet binlerce emekçiyi "kader mahkumu" olarak zindanlara doldurmuştur.

Ancak hakim sınıfların diğer tedbirleri nasıl onları çöküştür kurtarmadıysa, zindanları da onları kaçınılmaz sonuçlarından kurtaramamıştır ve kurtaramayacaktır.

Bugün Türkiye'nin zindanları her türlü zulmün, haksızlığın hüküm sürdüğü, yaşam koşullarının dayanılmaz bir hal aldığı, ölümlerin, işkencelerin kol gezdiği bir alandır.

Zindanlara doldurulan binlerce emekçi oldukça düşük ücretlerle çalıştırılmaktadır. Mahkûmların eline bu düşük ücretler dahi geçmemekte, bunlar "zindan ağaları"nın, hapishane yönetimlerinin tekrar cebine sarmaktadır. Cezaevlerine sokulan esrar, içki, kumar aracılığıyla mahkûmlar iyice soyulup-soğana çevrilmekte, devrimcileşmelerini için iyice yozlaştırılmaktadır.

Siyasi tutuklular ise yaşamlarını da-
Devamı 8. sayfada

EMPERYALİZM ..Baştarafı 12.sayfada

kitleleri beslemek ve yaşamlarını devam ettirmek için yeterli besini bulamazlar-ken, salgın hastalıklar kol geziyor. Mesela Kuzey Uganda'da açlıktan ölenlerin sayısı günde 500'ü aşiyor. Bu bölgede aylık yiyecek ihtiyacı 4 bin ton iken, ancak 100 tonu temin edilebiliyor. Bunların çoğu ise yollardaki aracı tefeci tabakası tarafından alıkonuluyor. Bu ülkelerde halk kitleleri yaşamları ve gelişmeleri için yeterli miktarda besini bulamadığı için ölmeyenlerde sağlıklı gelişiyor. Özellikle çocuklar zayıf ve hastalıklı oluyor. Halbuki yine bu ülkelerde Petrol Şeyhleri, krallar, kompradorlar tantanalı bir hayat yaşıyorlar. Bu bir avuç azınlık toplumsal hayatın bütün zenginliklerinden yararlanıyor.

Emperyalistler bu durumun sorumlusunu "nüfus fazlalığı", "Kuraklık" gibi gerekçelere bağlayarak, kendi sorumluluklarını örtbas etmek istiyorlar. Bu tam bir sahtekarlıktır. Bu ülkelerde halkın açlıktan toplu halde ölüm felaketine sürüklenmesinin tek nedeni emperyalizm ve onun uşaklarıdır.

Geçmişte Çin'de kurtuluştan önce (yani 1949'dan önce) açlık, hastalık, işsizlik ve ölüm oldukça yaygındı. Ülke bir harabeyi andırıyordu. Fakat 1949'daki Demokratik Halk Devriminden birkaç yıl sonra, bütün bunların yerinde yeller esmeye başladı. Dünyanın bu nüfus bakımından en kalabalık ülkesinde açlık, işsizlik, toplu halde ölümler tarih müzesine kaldırıldı. Harabe bir ülke kısa bir sürede gelişti ve canlandı. Bunun nedeni ise emperyalizm, feodalizm ve komprador kapitalizmin güçlü hakimiyetinin devrilmesi, onun yerine emekçi/halkın iktidarı olan Halk Demokrasisinin kurulması idi. Kan emeci asalakları deviren işçi sınıfı önderliğindeki halk, toplumsal zenginliklerin sahibi oldu. Topraklar dağıtıldı, emperyalistler tasfiye edildi, fabrikalara el konuldu, ülkede bir mutluluk esmeye başladı.

Bugün açlığın ve zulmün pençesi altın da kıvranan dünya halklarında mutlaka sömürücü asalakları devirecek, kendi iktidarlarını kuracaklardır. Bunun tek yolu ise, emperyalizme ve uşaklarına karşı silaha sarılmaktan, kurtuluş bayrağını yükseğe kaldırmaktan geçer. Dünya halkları bugün bu yolda ilerliyor. Şimdi Asya, Afrika ve Latin Amerika'nın mazlum halkları mücadelelerini her geçen gün yükseltiyorlar.

H. Ümit

HALK İÇİN TEK KURTULUŞ YOLU DHD' DİR Baştarafı 1. sayfada

Görüşmenin hemen ardından iki parti başkanı da birbirlerini anarşinin körükleyicisi olarak suçladılar. Suçlama doza jını giderek artırdılar. Hakim sınıfının bu iki partisinin şu anda yan yana gelmemesinin sebebi, aralarındaki iktidar dalacağıdır.

CHP, bugün AP yi iktidardan uzaklaştırmak istemekte, CHP-AP ya da CHP-MSP-AP koalisyonundan oluşan gerekirse bağım sız(!) bir başbakan önderliğinde bir hükümet istemektedir. Onarım hükümeti adını verdiği bu hükümetten CHP nin beklediği, AP ve MHP nin devlet kademelerindeki kadrolaşmasını durdurmaktadır.

Buna karşı AP, CHP nin şu anda halk içindeki tecrit olmaşluğundan en geniş şekilde yararlanmak istemekte, bunun için de erken seçim talep etmektedir. Bu noktada bu iki parti birbirini yemekte -dir.

İster erken seçim olsun, ister bugünkü AP hükümeti sürsün, isterse CHP nin önerdiği onarım hükümeti kurulsun, halk için değişen bir şey olmayacaktır.

Komprador burjuvazi ve toprak ağaları hükümeti kim kurarsa kursun iktidarda kalacak; emperyalizm ülkemizi sömürecek; emekçi halk sefalet içinde yaşayacak; faşizm, zam, zulüm, işkence sürecektir.

Halkın sınıfların bize sunduğu hiç bir alternatif halk için çıkış yolu değildir. Halk için tek çıkış yolu, işçi sınıfı önderliğinde demokratik halk devrimidir.

T. Dursun

KIEL ...Baştarafı 4. sayfada

de ortak bildiri çıkarmak mümkün değildir, ama B. Almanya şartlarında mümkün -dür (!) Aşağıya baksan sakal, yukarıya baksan bıyık! (...)

Surası unutulmamalıdır ki; bu gurupçu tekkeci burjuva anlayışlar hiç bir guruba veya teşkilata yaramadığı gibi tam tersine bu teşkilatları çöküşe götürmekten, hakim sınıfların işine yaramaktan başka bir işe yaramamıştır, bundan sonra da yaramayacaktır.

Kiel ve Çevresi Türkiyeli İşçiler Dayanışma Derneği Yönetim Kurulu

BATI BERLİN...Baştarafı 5.sayfada

leri, polise ATIF'in eylem birliği içinde yer almadığını; yürüyüşü dağıtmak için geldiğini ve kendilerinin buna tedbir olarak "barikat" kurduğunu anlatmışlar. Bu durumda, bu seflere, polis ATIF'in bloguna dağıtmak için saldırmalarının söz konusu olduğu söylenince, onlar, "dağıtırsa, dağıtsın" demişler. Bunlar üzerine eylemden sonra yapılan eylem değerlendirme toplantısında konuşuldu. Bizler bunları orada duyduk. Bu örgüt seflerinin, bu tavrı takınmalarının sebebi, bu kişilerin "kötü ruhlu" kişilerin olmasından değildir, izledikleri siyasettir.

Miting yerine varıldığında bu üç örgütün tüm sefleri el ele tutuşarak, miting alanına girmemizi önlemek için gene "barikat" kurdular. Hem "barikat" kurdular, hem de emekçi kitlelerin nefretini kazandılar. ATIF ve ATÖF, miting alanına varıldığında kendi kitlesini yeni -den uyardı ve bir konuşma yaptı. Bu konuşma şöyle idi:

"Biz, yürüyüşü güçlendirmek için yürüyüşe katıldık. Bunda başarılı olduk. Fakat ATIF ve ATÖF'un siyasi görüşlerinden korkan örgütler, önümüze barikatlar kurdular. Biz, yürüyüşe katılarak, yürüyüşü sonuna kadar başarıyla sürdürerek bu barikatları yıktık. Bu barikatlar emekçilerin gücü karşısında yıkılmak zorunda kaldı. Türkiye proletaryası barikatları yıka yıka zafere ulaşacaktır. İlk önce diğer örgütler konuşma yapacak. Bu örgütlerin yaptığı konuşmayı sessizce dinleyelim. Onların konuşması bittikten sonra, biz günün önemini belirten bir konuşma yapacağız ve daha sonra dağılacaktır."

Bu örgütler miting yerinde de ATIF ve ATÖF'e saldırılarına devam ettiler. Fakat ATIF ve ATÖF kitlesi, devrimci disiplinini korudu ve kitlelerin takdirini kazandı. Diğer örgütler konuşmalarını bitirdikten sonra ATIF ve ATÖF adına kısa bir konuşma yapıldı. Arkasından devrim andı içildi. Bu üç örgütün sefleri, devrim andı içilmesini önlemek, slogan atarak bastırmak istediler. O kadar hıncı ile slogan atıyorlardı ki; bazıları nefes sızlıktan çatlayacaktı, hepsinin yüzü kıpkırmızı kesilmişti. Bütün bunlar devrimcilik adına yapıyordu. Daha sonra ATIF ve ATÖF kitlesi disiplinli bir şekilde miting alanından ayrıldı.

Bu üç örgütün ATIF ve ATÖF'e saldırısı yürüyüş sonrasında da devam etti. Eylem değerlendirmek için düzenledikleri toplantıda ATIF ve ATÖF'e söz hakkı vermediler. Komiteye katılan örgütler eylemi değerlendirdiler. Bu toplantıda ayrı-

ca bir toplantı yapma kararı alındı. Fakat bu toplantıya da kararı alanlar bile katılmadılar. Bu örgütlerin ciddiyeti işte bu kadardı.

Yürüyüşte, "eylemde birlik, ajitasyon ve propaganda da serbestlik" temelindeki eylem birliğine yanaşmayan örgütler, pratikte buna zorlandı. ATIF ve ATÖF bu örgütlere, kitlelerin desteğinde pratikte "eylemde birlik, ajitasyon ve propaganda da serbestliği kabul ettirdi. Bu, kitlelerin ATIF ve ATÖF etrafında bir araya gelmesiyle gerçekleşti. Kitleler olmasından bunu hayal bile etmek olanaksızdır. Bu başarı örgütlü kitlelerin başarısıdır. Bir kere daha örgütlü kitleler olmadan düşüncüyü pratiğe geçirmenin olanaksızlığına gördük.

"Devrimci şiddet" sorununa gelince, bu üç örgüt bize karşı "devrimci şiddet" uylama kararlarının doğruluğunu eylem değerlendirme toplantısında şöyle açıkladı: "ATIF ve ATÖF yürüyüşü dağıtmak için gelecek, yürüyüş sırasında 'Kahrolsun Rus sosyal emperyalizmi'diye bağıracağız. Biz, bizim bulunduğumuz yerde bu sloganı atmayız. Çünkü Sovyetler Birliği'ni sosyalist bir ülke olarak görüyoruz. Devrimcilerin görevi sosyalist ülkelere karşı saldırılara karşı koymaktır."

İşte sorunun özü burada yatmaktadır. Bu üç örgüt, ATIF ve ATÖF'un devrimci görüşlerinden korkmaktadırlar. Bunun için bu görüşlerin yayılmasını şiddetle bastırarak önlemek istemektedir. Bahsettikleri şiddetin "devrimci şiddet" olmadığı açık bir şekilde ortadadır.

Son olarak Halkın Yolu'nun tavrına değinmek istiyoruz. Bu örgüt sınıf uzlaşması siyasetinin sonucu olarak diğer üç örgütün geri siyasetinin ortaya çıkarıldığı bildirinin altına imzasına attı. Eylem içinde kendi ajitasyon ve propaganda sından diğer örgütlerin lehine vazgeçti. Bu örgüt bu haline bakmadan bizi eleştiriyor: "siz, yeterince birlikten yana olmadınız" diyor. Peki ya siz? Halkın Yolu'nun sefleri, siz ne yaptınız? İlkesiz bir birlik oluşturdunuz. Sizler, "birlikten, eylem birliğinden" yana olduğunuz için(!) bizim ile eylem birliği yapmayı, "siz Mao'cusunuz, sizle eylem birliği yapmamız imkansız" diyerek reddettiniz. Elinizde 40 düdükle işinize geleni öttürüyorsunuz. Bu gidilecek ancak her havayı çalan çalgıcılara döneceksiniz!

Eylemde Halkın Birliği'nin tavrı, yalpalamalara rağmen olumlu idi. Halkın Birliği, bu olumlu tavrını ATIF ve ATÖF'le birlikte yürüyerek ortaya koymuştur.

B. Çelik

İŞKENCE FAŞİSTLERİN MESLEĞİDİR Baştarafı 3.sayfada

sömürü dünya halklarını ayağa kaldırmış, çağımızda her yanı devrim dalgaları kaplamıştır.

Bu sömürü ve baskı düzeni ise ancak zorla, işkencelerle ayakta tutulabiliyor. Emperyalistler halkların mücadelesini bastıramadıkları zaman ise kan ve vüta üzerine kurulu faşizme baş vuruyorlar. Faşizm ise en ufak bir kıpırdanışa, baş kaldırışa kan kusuyor. Toplu katliamlar düzenliyor. İşkencelerin en dayanılmazlarını, en vahşilerini uyguluyor. Geçmişte Hitler'in, Mussolini'nin uygulamaları he nüz daha belleklerde canlı duruyor. Bugün ise amerikan emperyalistleri CIA vasıtasıyla "modern"(!) işkence metodları geliştiriyorlar. Rus sosyal emperyalistleri de bu konuda yaygın bir 'ün'e sahipler. İtalyan emperyalistleri mahkumları demir kafesler içinde mahkemeye çıkartıyor. Alman emperyalistleri hapisanede bir kaç devrimciyi açıkca katlediyor. Bütün emperyalistler varlıklarına yönelik saldırıları kanla göğsüyorlar. Emperyalistlerin uşaklarıyla birlikte bağimli ülkelerde yaptıkları işe ortada. Bolivya da, Afganistan'da, Türkiye'de işkence günlük uygulamalar halini almış durumda.

Bu durumda işkence nasıl çağ dışı olur? İşkence çağımız, yani emperyalizmi karakterize eden olgulardan birisidir. İşkencenin kaynağı bu sömürü ve baskı düzenidir. İşkenceye çağ dışı demek, bilinçli veya bilinçsiz olarak emperyalizmi ve uşaklarını aklamak, temize çıkarmak demektir. Çünkü onlar halklara uyguladıkları işkenceleri gizliyorlar, gizleyemedikleri zaman ise bunun "çağımıza aykırı, bazı aşırılıklar" olarak gösteriyorlar. "Hür dünya" üzerine sahte nutuklar çekiyorlar.

İşkenceye karşı çıkmak, ona karşı mücadele etmek her devrimcinin, her demokratın görevidir. Ama işkencenin kalkması için onun yeşediği toprak olan emperyalizm ve komprador-feodal düzenlerin ortadan kaldırılması gerekir.

Mithat

BİR TARTIŞMAYA KATKI Baştarafı 7.sayfada

sırasında meydana gelen uygulamaları anlatan bir çeviri var. Çeviride sergilenen örnek; yanlış ve zararlı. Yaza yorumuz çevirdiği için tehlikesi daha büyük oluyor. Bu çeviride öz olarak anlatılan şu: Eğer bir erkek karısını dövdü, ya da baskı yaptı, Kadınlar Birliği hemen işi durdurur, erkeği tavrı takınmaya zorlarlar. Eğer tavrı takınmayı reddederse (yani yanlış kabul etmez ve bir daha yapmamaya söz vermezse) kadınlar tarafından topluca bir güzel dövülür. Zorla bir daha dövmemesi konusunda kendisinden söz alınır.

Halbuki bu tamamen yanlış bir uygulamadır. Biz nasıl ezilen bir cins olarak kadına baskı yapılmasına karşı isek, aynı şekilde erkeklerle de baskı yapılmasına karşıyız. Bizim devrimle değiştirdiğimiz, kadınlara dövme ve örgütlenme hakkı değil, kadını toplumsal hayatın her alanında erkekle eşit duruma getirmek, kültürel alanda her türlü burjuva-feodal anlayışı yıkmaktır. Aslında Çin'de kadınların böyle bir yola başvurmalarının maddi temeli vardır. Yüzyıllardır feodal baskının dayanılmaz zincirleri altında inleyen Çin kadınları, devrimin sağladığı özgürlüklerden yararlanarak, bu şekilde davranmışlardır. Biz, bu gibi sorunlarda esas olarak eleştiri-ikna-özeleştiriyile sorunu çözmeye çalışmalı, eğer sorun böyle çözülmezse ve dövme, baskı, vs. devam ederse kadının ayrılma hakkının propagandasını yapmalı, böyle bir istek olursa bu yönde tavrı takınmalıyız. Kadınların da erkekleri dövmesi sorunu çözmeyecek, tam aksine yeni olumsuzlukları beraberinde getirecektir. Kültür Devrimi sırasında yapılması gerekli olan şey, özellikle kültür alanında bir fırtına başlatmak, burjuva-feodal düşünce ve anlayışlara karşı savaş açmak olmalıdır.

Mazgirt'ten bir MÜCADELE okuyucusu

DÜNYADA NELER OLUYOR?

Polonya Grevlerle Sarsılıyor

Geçen ay içinde Polonya'nın hemen her yanında hayat pahalılığına karşı grevler patladı. 1 Temmuzda hükümet adına et fiyatlarının yükseltileceğinin açıklanması üzerine önce Varşova'da başlayan grevler kısa sürede ülkenin her tarafına yayıldı. Grevlerin özelliği, bunların bütünü ile var olan sendika aracının dışında yürümesi. Somut olarak işçiler, işi bıraktıkları anda kendilerini temsilen bir kaç işçi-yi kendi aralarında seçiyorlar.

Temsilcilerin grev sonrası baskıya uğramasını engellemek için, grev temsilcileri rotasyon usulü değişiyor. Bir kaç saatte bir, temsilciler değişiyor. Böylece hemen hemen işçilerin tümü grev temsilcisi görevini de üstleniyor. Bu durumda grev sonrasında tek tek işçi önderlerine baskı yapılması imkanı azalıyor.

Grev karşısında revizyonist Polonya işçi partisi yöneticileri ne yapacaklarını şaşkırdılar. Bu şaşkınlıkları en açık bir biçimde grevci işçilere yaptıkları çağrıda kendini göstermektedir. Yapılan çağrıda işçi partisi, grevlerin kanunsuz olduğunu açıklamakta, grevlere son verilmesini istemekte ve şunları söylemektedir: "Grevler dostlarımızın Polonya'nın geleceği hakkında kuşkuya düşmesini beraberinde getirebilir." Bu sözler açık bir biçimde Polonya'lı işçileri Sovyetler Birliği ile korkutmak, grevleri bırakmazsanız dostlarımız "yardıma gelir" demek anlamına gelmektedir.

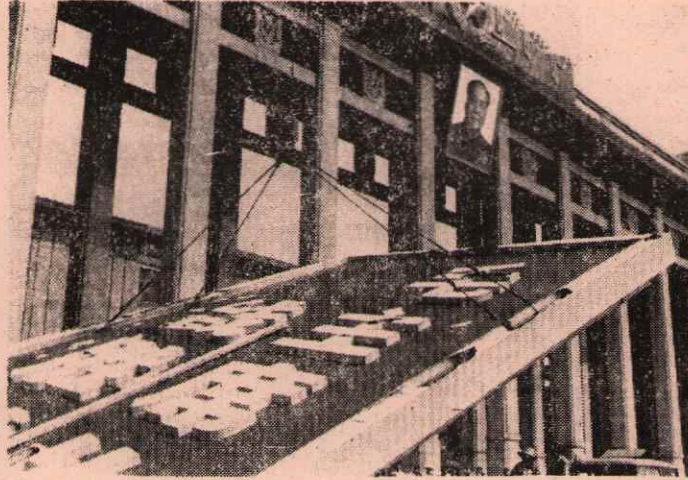
Polonya'da işçiler buna rağmen grevleri sürdürmektedir. Hemen hemen tüm grevlerde işçiler talep ettikleri ücret artışıları almıştır.

M. YİĞİT

MADEN İŞÇİLERİ GREVDE.

MAO ZEDUNG'A YAPILAN SALDIRILAR ONUN BÜYÜKLÜĞÜNE LEKE SÜREMEZ

İŞTE MAO ZEDUNG'UN RESİMLERİ, SÖZLERİ ÇİN MEYDANLARINDAN UZAKLAŞTIRILYOR...

GÜNEŞ BALÇIKLA SIVANMAZ !

Çin'deki karşı devrimci revizyonist yöneticiler, devrim düşmanı yüzlerini açıkça ortaya koymaktan hiç çekinmiyorlar. İktidarı ele geçirdiklerinden bu yana Mao Zedung'a saldırılarını yoğunlaştıran revizyonistler, şimdi de Mao Zedung'un posterlerini, heykellerini, sözlerini meydanlardan uzaklaştırıyorlar. Revizyonistleri kısa bir sürede olsa iktidardan uzaklaştıran Kültür Devrimi hakkında ki karşı-devrimci propagandalarına git-tikçe hız veren şimdiki revizyonistler, bu vesileyle Mao Zedung'a da saldırıyor, onun çok vahim hatalar yaptığını yaymaya çalışıyorlar. Çin halkının Mao Zedung'a karşı cephe almasını sağlamak için gayret ediyorlar.

Mao Zedung'un resim, heykel ve sözlerinin meydanlardan kaldırılmasını Marksizm-Leninizm yönünden haklı çıkarmaya çalışan revizyonistler "Kişiye tapmanın engellenmesi" gerekçesini gösteriyorlar. Onların bu gerekçeleri sahtekarlıktan başka bir şey değildir. Bu yaptıkları ile, Mao Zedung'un büyüklüğüne en küçük bir leke bile süremezler.

H. Genç

İRAN

Şah rejiminin yıkılmasından sonra halk muhalefetini arkasına takıp iktidara geçen Humeyni, devrimci örgütlere azgınca saldırıyor. Onun devrimcilere saldıran baş hedefi tüm gerici güçlerin olduğu gibi bağımsızlığın ve demokrasi-nin en kararlı savunucuları komünistlerdir.

Devrimcilere saldırının en son örneği Peykar (İşçi sınıfının Kurtuluşu İçin Mücadele Örgütü) adlı devrimci örgütün ile ri gelenlerinden olan Taki Şaram'ın asıl masıdır. Taki Şaram 1 Haziran 1979 da tutuklandı. Tutuklama gerekçesi olan 1977 de Halk Mücahitleri Örgütü'nün bazı üyelerinin ölümüne karışması gösterildi. Ama Humeyni önderliğindeki gerici rejimin asıl hedefi bu değildi. Onun hedefi Şaram'ın içinde bulunduğu duruma yararlı olarak başta Peykar olmak üzere diğer örgütlere karşı onu konuşturmak. Şaram, nasıl ki; ilk tutuklanmasında, Şah'ın zindanlarında dize gelip halkına, örgütüne

Devamı 2. sayfada

BOLİVYA

BOLİVYA'DA HALK DİRENİYOR.

Bolivya tarihinin en kanlı askeri darbelerinden birini geçen ay içinde yaşadı. İçinde reformist-revizyonist ve devrimci güçleri barındıran "sol" cephenin başkanlık seçimlerinde kazandığı zaferden sonra, Garcia Meza önderliğindeki faşist generaller, darbe ile geçici başkan Lidia Gueiler'i istifaya ettirdiler ve idareye el koydular.

155 yıllık "bağımsız" tarihinde 200 e yakın askeri darbe geçiren Bolivya'da halk, faşistlerin darbesine karşı direniş geçti. İlk andan itibaren yasaklanan sendikalar, işçileri genel greve çağırarak ülkenin her yanında işçiler genel grev çağrısına uydu. Ordu, grevci işçilerin üstüne bütün gücü ile saldırdı. Büyük şehirlerde darbenin ilk günlerinde gerçekleştirilen katliamlar sonrasında darbeciler duruma hakim oldular.

Özellikle maden işçilerinin yoğun olduğu Siglo Viente'de maden işçileri, yoksul köylülerin desteği ile, maden bölgesini çeviren 50 bin askere karşı, uçaklara, helikoptere, tanklara karşı yiğitçe direndiler.

Faşist cunta Bolivya halkının direnişini şimdilik bir ölçüde kırmış durumda. Ama direniş için için ve örgütlenerek sürüyor.

Direniş bugünkü cuntaya karşı olan tüm toplum kesimlerini kucaklıyor. Bu cümleden olarak, başkanlık seçimini kazanan Hernan Siles Zuazo, cuntaya karşı "gizli bir milli birlik hükümeti" kurduğunu ilan etti. Bu hükümet adına her yerde, Bolivya'daki darbeciler enternasyonal planda tecrit edilmeye, yalnız bırakılmaya çalışılıyor.

Dünyanın her yanında Bolivya'daki darbe halklar tarafından nefretle karşılanarak lanetleniyor.

Bolivya'daki cunta, Bolivya halkının yiğit mücadelesi ile mutlaka yıkılacaktır. Görev bu mücadeleyi eldeki imkanlarla desteklemektir.

M. YİĞİT

Emperyalizm Dünya Halklarını Ölüme Mahkum Ediyor

Dünya halklarının emeğini-kamını bir sülük gibi emen emperyalist ülkeler, dünyanın mazlum halklarının toplu halde ölümünü tezgahlıyorlar. Emperyalistlerin dünya pazarlarını paylaşmak için çıkar-dıkları savaşlarda milyonlarca emekçi katledildi. Savaşlar her yerde ölüm, açlık, hastalık rüzgarı estiriyor. Yine emperyalistler kendi menfaatleri için bölgesel savaşlar kışkırtıyor, halkları katlediyorlar. Bu oyun bugün dünyanın birçok yerinde oynanıyor. Bugün özellikle Afrika'da emperyalistlerin menfaatleri için, çeşitli uşak ülkelerin hakim sınıfları birbirine savaş açıyorlar. Bu savaşlarda binlerce emekçi katlediliyor. Aynı zamanda emperyalistler halkların ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelelerine haysızca saldırarak, bir yandan bu ülkeleri kendilerine bağımlı tutmaya çalışıyor, diğeryandan bu ülke halklarını katlediyorlar. Ama işler bununla bitmiyor. Emperyalistlerin bağımlı ülkelerin zenginliklerini sömürmeleri sonucu, bu ülkelerde açlık felaketi dolaşiyor. Halk kitleleri açlıktan toplu halde ölüyorlar. Yeraltı-yerüstü zenginlikleri bakımından her türlü imkana sahip olan bu ülkelerde, bu zenginliklerin emperyalistler tarafından talan edilmesi yüzünden kitleler açlıktan ölümlerini bekliyorlar. Bu özellikle Hindistan'da, Etyopya'da, Habesistan'da, Uganda'da oldukça yaygın. Buralarda günde yüzlerce kişi açlıktan ölüyor. Halk

Devamı 11. sayfada

EMPERYALİSTLERİN HÜMANİSTLİĞİ (!)